

SEDEMNAJST TISOČ

«CELJSKI TEDNIK» se vse bolj uveljavlja kot medobčinski list in prav ta status bo potrebno pri občinah čimprej korenito utrditi. Občanom je takšen pokrajinski časopis resnično blizu in lahko odraža vso pestrost in različnost našega življenja. Zavedamo se, da še nismo napravili vsega, kar bi bilo potrebno za usrečno vsebino tednika, da bi le-ta odsevala dejansko življenje naših občanov, da bi jih dovolj zadovoljila. To bomo lahko dosegali samo tedaj, če bomo dovolj povezani z ljudmi, z občinami, če bomo ob jasnem vsebinskem konceptu zagotavljali tudi potrebna sredstva in dovolj sodelavcev.

MALOKDO PA VE, da se moramo otepati z velikimi težavami, če hočemo doseči vsaj deloma, kar ljudje pričakujejo od svojega tednika. Nenehno se moramo biti za sredstva, ki jih potrebujemo, po občinah, po podjetjih, ker naročnina še zdaleč ne pokriva velikih stroškov, saj predstavlja samo slabo tretjino v ceni. Sožitju s «Celjskim tiskom» se lahko zahvaljujemo, da teče delo vendar nemoteno, ker podjetje premostuje začasne materialne vrzeli.

«CELJSKI TEDNIK» izhaja v dokaj skromnem obsegu. Morda niti tako ne more ustreči vsem potrebam, ki so v občinah — ustanoviteljih. Doslej še nismo uspeli, da bi tednik vseboval dovolj informacij, da bi zadovoljevala tribuna mnenj v besedi občanov. Želeli bi, da bi tednik nudil dovolj vesti dovolj prostora za izmenjavo mnenj, poglobljene problemske sestavke, pa tudi dosti več poljudnega in zabavnega čtiva, ki ga občani radi prebirajo na oddihu. Pogosteje bi se radi srečevali z občani, opisovali zanimive dogodke naših ljudi doma in v svetu, pisali o kulturnem in športnem življenju še bolj polemično in se z bralci pomenkovali morda še o družinskih vprašanjih in podobno.

ČE HOČEMO TO DOSEČI, moramo našo medobčinsko glasilo načrtno razvijati. Občine naj skrbijo za svoje medobčinsko glasilo, občinski odbori SZDL naj spremljajo delo tednika in skupno z vsemi občani

PRED DNEVI JE «CELJSKI TEDNIK» IZŠEL V 17.000 IZVODIH. TO POMENI, DA SI VZTRAJNO UTIRA POT MED NAŠE LJUDI, KI JIM JE VEDNO BOLJ ŽIVLJENJSKI SPREMLJEVALEC. VSAK TEDEN SE PORAJA Z NOVICAMI, PROBLEMI, DOŽIVLJAJI NAŠIH DELOVNIH LJUDI. VSE TO POSREĐUJE, ČE UPOSTEVAMO, DA PRIHAJA V DRUŽINE, PRIBLIZNO 50.000 OBCANOV. TAKO SE NAS TEDNIK POSPEŠENO RAZVIJA V MEDOBCINSKO GLASILO, KI GA SKUSAMO IZOBLIKOVATI PO POTREBAH IN ŽELJAH NAŠIH BRALCEV.

sooblikujejo svoj tednik. Težko bo pa še vedno, če bi tednik moral biti glede na sredstva odvisen od dobre volje delovnih organizacij ali kogarkoli.

UPAMO, da bo «Celjski tednik» še nadalje rasel. Casopis je današnjemu človeku potreben, da lahko sproti spoznava pojave ter dogodke doma in po svetu — da se lahko uveljavlja kot upravljalec. Ob 17.000 izvodih se moramo resno zamisliti, da bomo omogočili razvoj glasila, ki je sestavni del našega življenja. Pred kratkim so o tem spregovorili tudi na seji okrajnega odbora SZDL ter na posvetu vseh predstavnikov občinskih odborov SZDL celjskega okraja.

L. R.

ZGORNJA SAVINJSKA ZA ZAČETEK: GOZDARJI

V Ljubnem ob Savinji je bilo v nedeljo po dveh dneh zaključeno prvo republiško tekmovanje gozdnih delavcev. Že v soboto so dosegli nekateri tekmovalci izredne uspehe. Na zaključnih finalnih tekmovanjih se je v nedeljo poleg velike množice ljudi in tekmovalcev zbralo veliko število gostov — gozdarskih strokovnjakov in drugih družbeno-političnih delavcev. Pred finalnim tekmovanjem je tekmovalce in goste v imenu predsedstva pozdravil predsednik mozirske občine ing. Branko Korber. Ivan Robnik iz GG Nazarje republiški prvak, ekipa GG Nazarje pa je v ekipnem plasmanu s 1544 točkami zasedla drugo mesto. (Več o tekmovanju berite na četrti strani.)

VSI V GORNJI GRAD

Jutri in v nedeljo potekajo v Gornjem Gradu prireditve v počastitev 20. obletnice osvoboditve Zgornje Savinjske doline in praznika občine Mozirje.

● Gornji grad je svečano odet in pripravljen na svoje drage goste.

● Jutri, v soboto bo otvoritev razstave NOV, za tem otvoritev novega veličastnega spomenika, z mrakom bo kraj razsvetlil ognjemet, zvečer pa

bo še slavnostna akademija.

● V nedeljo se bo z budnico začel praznični dan. Potem bodo odkrili spominsko ploščo padlim kulturnikom IV. operativne cone, ob deseti uri pa bo VELIKO ZBOROVANJE.

Gornji grad, vsa Zgornja Savinjska in Zadrebška dolina, vabijo vse delovne ljudi, mladino, zlasti pa bivše borce na njihovem področju!

Enkratno doživetje

Na stadionu je završalo, ljudje so zaploskali, se razveselili kot še nikoli. Kdo bi mogel popisati tisto veselje, ki je zavladalo tedaj, ko je nekaj nad tisoč petsto ljudi sprejelo prvo vest o svetovnem rekordu, ki ga je v teku na 80 metrov čez ovire postavila članica AD Kladiivar, Draga Stamejčičeva (čas 10,5 sekunde). In morda je kar prav, da človek nima priložnosti velikokrat v svojem življenju prisostvovati takšnim podvigom. To je lahko samo enkratno doživetje, zato tudi toliko bolj nepozabno, polno prekipajočih občutkov, bolj neposredno.

Svetovni rekord je dosegla oziroma izenačila članica AD Kladiivar Draga Stamejčičeva. Zato iskrene čestitke in priznanje najprej njej, hkrati pa tudi celotnemu celjskemu atletskemu kolektivu. S tem rezultatom je namreč potrdila ne samo svojo življenjsko formo, marveč tudi to, da živi in dela v kolektivu, ki se ponaša z vrsto prizadevnih delavcev ter z visoko sposobnimi strokovnjaki.

V seznam krajev, kjer so bili kdajkoli doseženi svetovni rekordi v atletiki se je zdaj vpisalo tudi Celje, z njim pa tudi stadion Borisa Kidriča in kolektiv AD Kladiivar.

Izenačeni svetovni rekord Drage Stamejčičeve v teku na 80 metrov čez ovire je vsekakor najpomembnejši rezultat jugoslovanske atletike. Z njim se je Draga pridružila štirim atletinjam, ki so isti rezultat že dosegle, in to tekmovalkama Nemške demokratične republike Birkemayerjevi (postavila ga je leta 1960) ter Balzerjevi (letos), zatem pripadnici Vel. Britanije Moore (leta 1962) in končno sprinterki Sovjetske zveze Pressovi, ki se je prav tako letos izkazala s tem časom.

M. B.

CELJSKI tednik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OKRAJA CELJE

OB PRAZNIKU V ROGAŠKI SLATINI

KRAJEVNIM SKUPNOSTIM VEČ SREDSTEV

JE V SVOJEM GOVORU DEJAL
ZVEZNI POSLANEC

SERGEJ KRAIGHER

V Rogaske Slatini so v nedeljo proslavili občinski praznik šmarske občine — 20. obletnico osvoboditve Kozjega. Na proslavi je govoril zvezni poslanec Kozjanskega Sergej Kraigher.

V zgodnjih dopoldanskih urah je krenil iz Ratanjske vasi dolg sprevod. V njem je sodelovalo nad dva tisoč ljudi. Tako so se mimo slavnostne tribune zvrstili pripadniki predvojaške vzgoje, gasilci, športniki, podmladkarji Rdečega križa ter dve godbi: rogaški steklarji ter godba »France Prešeren« iz Celja. Največ zanimanja je vzbudil motoriziran del spreveda, ki je prikazal vse veje dejavnosti šmarske komunice.

Osrednja proslava pa je bila pred zdraviliškim domom. Goste je pozdravila Mira Antolinc, predsednik šmarske občine JOŠKO LOJEN pa je orisal pomen praznika.

Podpredsednik zveznega zbora zvezne skupščine SERGEJ KRAIGHER je v svojem govoru poudaril dejstvo, da je prav osvobodeno Kozjansko bilo priča, kako je slovenski narod prvič v svoji zgodovini na Štajerskem volil ljudsko oblast. Dejal je, da ni slučaj, ko z osvoboditvijo Kozjega — najmočnejše fašistične postojanke na Kozjanskem — proslavljamo tudi obletnico ustanovitve Kozjanskega odbora in prihod legendarne XIV. divizije, ki je z neprecenljivimi zmagami ustvarila pogoje za revolucionarni polet, ki je v letu 1944 bil na Štajerskem edinstven.

Med Sotlo in Savinjo je zaživel prvo osvobodeno ozemlje, kjer so Štajerci volili svoje prve ljudske odbore na splošnih in tajnih volitvah.

Kozjansko je že takoj po okupaciji predstavljalo področje enotnega odpora. Množična gonjenja v taborišča selitve, zapori, talci, vse to ni moglo streti političnega gibanja. Ljudstvo si je začelo krojiti svojo usodo in prav na Kozjanskem je najprej obračunalo z demagogijo hitlerjevskih klapcev.

Zatem je spregovoril o perečih gospodarskih in družbenih vprašanjih s poudarkom na novih ukrepih, katerih namen je pomagati tistim panogam, ki so doslej zaostajale. Dejal je

CELJANI NA BALKANSKIH IGRAH

Od danes do nedelje bodo v glavnem mestu Romunije devetnajste Balkanske igre v atletiki, na katerih bo nastopilo tudi enajst celjskih atletov in atletinj, in sicer: Važič, Červan in Zuntar v tekih na srednje in dolge proge, Vivos pri skoku v višino, Lešek pri skoku ob palici, Zaletež v teku na najkrajši moški progi, Kolnik in Vranjek v deseterboju ter Stamejčičeva, Lubejeva in Urbančičeva.

Poleg tega je bil v vodstvo državne ekipe določen še predsednik AD Kladiivar in trener, Fedor Gradišnik.

Do konca tedna bo pretežno suho in sončno vreme. Vmes večkrat prehodne pooblačitve, posebno v vzhodni Sloveniji. Dnevne temperature se bodo nekoliko dvignile.

da bo treba v perspektivnih načrtih dati vse več poudarka storitvenim dejavnostim in to predvsem v okviru okrepljenih krajevnih skupnosti, katerim bo nujno zagotoviti denarna sredstva.

Po govoru so združeni pevski zbori pod dirigentom Goričem izvedli kratak, a bogat kulturni program. Recital je član SLG Celje Janez Skof.

Ob tej priložnosti so imeli v zdraviliškem domu uspelo razstavo, ki ob 300-letnici obstoja Rogaske Slatine prikazuje razvoj turizma.

V DANAŠNJI ŠTEVILKI:

- Standard lenoba?
- Sodeluje naj vsak komunist
- Gozdovi — nekoč fronta, danes kruh
- Izgradnja železarnice se zatika
- O problemih govedoreje
- V partizanski Zgornji Savinjski dolini so spel zaživel sopniki
- S starimi problemi v novo sezono
- Vtisi iz Poljske
- Železarna, Cinkarna, Emajlirana: lastni energetske viri
- Briljanten tek
- Namesto obljubljenega prispevka
- Zamujena priložnost
- Radovedna malha
- Muhasti datumi
- Menihi v oblakih
- Največja elektrarna v Evropi

V PRIHODNJI ŠTEVILKI:

- Nov mošt vre
- Beseda občanov

CELJE, 11. SEPTEMBRA 1964

Št. 36 CENA 20 Leto XIV

Glavni urednik RUDI LESNIK
Odgovorni urednik JURE KRASOVEC
List izhaja ob petkih. Izdaja in tiska
Časopisno podjetje »Celjski tisk«. Uredništvo in uprava: Celje, Trg V. kongresa 3, poštni predal 132. Telefon 24-25.
Tekoči račun: 603-11-1-656. Letna naročnina 1000, polletna 500, četrtletna 250 din.
Inozemstvo 2400.

KRAJEVNE ORGANIZACIJE SZDL PRED REDNIMI KONFERENCAMI

STANDARD=lenoba?

CENTER: STATUT KRAJEVNE ORGANIZACIJE IN SERVISI

Krajevna organizacija SZDL Center je že dolga leta najaktivnejša v naši občini. Vendar so tudi tu pojava, ki bi jih najmanj pričakovali. Predsednik MILAN JAMSEK je najprej omenil pomanjkanje kadrov. To je čudno, saj živi na območju te krajevne organizacije nad 4.000 ljudi. Razlog je tudi to, da se je mnogo prizadevnih ljudi preselilo v nova stanovanjska naselja Otok in Dolgo polje, drugi »delajo« v občinskih in okrajnih forumih in zaradi tega »ne morejo« biti aktivni na terenu. Največ občanov pa je doseglo svoj standard (stanovanje, avto, weekend itd.) in jim družbene zadeve niso več mar. Tako dejansko delajo v krajevni odboru, v odborih podružnic in poverjeništvih pretežno starejši ljudje.

V Socialistično zvezo je vključeno okrog 95% volivcev, ki redno plačujejo članarino odkar je plačevanje organizirano tromesečno. Seveda brez izjem tudi tu ne gre. Veča se število takih, ki nečesto plačati članarine. Za vzrok navajajo, da nimajo urejenega stanovanjskega vprašanja, da se na raznih področjih dogajajo nepravilnosti (kot: manjši prestopniki so kaznovani strogo, večji sorazmerno manj in jih še čakajo iste ali boljše službe; upoštevajo zvez in poznanstev pri razdeljevanju stanovanj in služb), da se ne preneha večajo življenjski stroški itd. Te probleme skuša organizacija reševati. Mnogokrat so ta prizadevanja osamljena. Prav bi bilo, če bi osnovne organizacije ZK na terenu še bolj poudarjale dolžnost njihovih članov pri delu v Socialistični zvezi in drugih organizacijah. Zlasti pa to velja za člane ZK, ki so povezani v delovnih organizacijah, ker na terenu res samo stanujejo.

Osnovna ugotovitev pa je, da so ljudje pripravljeni delati samo še za denar. Skoraj nemogoče je pritegniti k delu v organizacijah ljudi z visoko strokovno izobrazbo in tiste, ki imajo možnost postranskih zaslužkov.

V Centru imajo izdelan osnutek statuta krajevne skupnosti. Osnutek statuta je plod dela manjše skupine ljudi, o njem pa so že razpravljali na sejah sveta krajevne skupnosti in odbora KO SZDL. Statut dopolnjujejo in delno spreminjajo.

Aktualno postaja vprašanje serviso pri stanovanjskih skupnostih. Ti bodo morali postati samostojne delovne organizacije brez olajšav pri obveznostih do družbe, ker so prerasli svojo osnovno dejavnost. To

je nujno zaradi tega, ker so mnogi servisi pričeli preraščati v napol industrijske obrate. Servise so ustanovljale stanovanjske skupnosti. Zaradi tega niso imeli vseh samoupravnih pravic. Jasno je, da je bilo treba razmere vskladiti z načeli samoupravljanja, ki jih zagotavlja nova ustava. Nekatere servise bo treba ukiniti ali reorganizirati, ker verjetno ne bodo sposobni poslovati na novi ekonomski osnovi. Neprimerna pa je težnja, da bi servise priključili nekaterim večjim gradbenim in industrijskim podjetjem, ker bi bile v tem primeru usluge hišnim svetom in gospodinjstvom še bolj zapostavljene. Zdi se nam, da lahko iščemo rešitev samo v dobro organiziranih in specializiranih servisih, ki bodo opravljali izključno uslužnostno dejavnost.

Janez Kovačič

Celjsko-koprska mladinska delovna brigada »Srečko KOSOVELO«, ki se je pred tremi dnevi vrnila nazaj iz dela na cesti Bratstva in Enotnosti je prinesla kar tri pomembne trofeje: bila je dvakrat udarna in dobila je plaketo »Mladost-Stvaralaštvo-Socializem«. V zadnjih dneh so na odseku blizu Kolašina presegali normo celo za 200 odstotkov.

PRED VOLITVAMI V SAMOUPRAVNE ORGANE V PROSVETI IN KULTURI

Velik pomen - več pozornosti!

- Neposredno v zvezi z volitvami je potrebno čimprej rešiti vprašanje statustov šol, oziroma kulturnih zavodov!
- Rešiti vprašanje izvolitve, oziroma imenovanja predstavnikov javnosti, način izvolitve ter problem delegiranja!
- Pri formiranju novih organov upravljanja predvsem predstavnikov javnosti, moramo posvetiti več pozornosti kadrovskega zasedbi!
- Razčistiti je treba vprašanje, kaj vse naj zajamejo vsebinske priloge za volitve, kakšno vlogo naj pri tem odigrajo same šole, sveti za šolstvo in kulturo ter družbeno-politične organizacije!

Pretekli teden so na seji Izvršnega odbora OO SZDL poudarili, da so predstojajoče volitve v organe upravljanja v šolstvu in kulturi izrednega pomena in da jim je treba posvetiti čimveč pozornosti. To pa predvsem zato, ker je v šolstvu in kulturi še cela vrsta perečih problemov, ki jih bo treba čimprej rešiti. V zaključku razprav je izvršni odbor sprejel sklep, da se morajo že v predvolilnem delu rešiti predvsem zgoraj navedena ne-rešena vprašanja in problemi.

Celotne priprave na volitve naj spremljajo poglobljene in konkretne razprave o delu in problemih na področju šolstva, prosvete in kulture, s čimer bi volitvam dali potreben družbeno-političen pomen in delovni poudarek, je bilo nadalje poudarjeno v razpravi IO. Pri tako zastavljeni predvolilni aktivnosti se morajo poleg organizacij SZDL in ustreznih organov občinskih skupščin vključiti v skupne napore predvsem sami delovni kolektivi šol oziroma zavodov, saj so v no-

vem sistemu upravljanja poudarjene njihove razširjene pravice in odgovornosti.

Da bi vsebinske in organizacijsko-kadrovske priprave pravočasno stekle je treba, da statutarne komisije pri občinskih skupščinah predložene statute čimprej pregledajo in jih posredujejo v potrditev občinskim skupščinam. V statutih naj korigirajo oziroma izpopolnijo nekatera določila, ki zadevajo sestav svetov šol, oziroma izvolitve predstavnikov javnosti v svete, ker so v nekaterih statutih preprosta, saj ne upoštevajo dovolj principa teritorialnosti srednjih in strokovnih šol ter sodelovanje staršev kot zainteresiranih občanov. Ponekod celo navajajo ZK, ZB in druge organizacije, ki bi naj delegirale predstavnike v svete šol!

Na osnovi jasno izoblikovanih in medsebojno vsklajenih stališč je treba čimprej začeti kadrovske priprave na volitve. Pobudo naj prevzamejo občinski odbori SZDL, da bi v občinah prišlo čimprej do skupnih dogovorov (občinska skupščina, občinski sindikalni svet, Obk ZMS, DPM s predstavniki šol in ostalih kulturnih institucij). Na teh razgovorih naj poleg vsklajevanja stališč konkretizirajo naloge posameznih organizacij in se jasno dogovorijo glede samega načina volitev, oziroma imenovanja predstavnikov javnosti v organe upravljanja. j. s.

BOLONJSKI ŠPORTNIKI

IN DRUŽBENOPOLITIČNI DELAVCI V CELJU

Pretekli petek in soboto je obiskala Celje športna delegacija Bolonje, ki jo spremljajo župan Castel Maggioro, g. Carlo Garulli in drugi predstavniki italijanske komunistične partije, socialnodemokratske stranke ter sindikata. Župan in družbeno politični delavci so si med obiskom ogledali tovarno emajlirane posode ter po ogledu imeli razgovore s predstavniki komunije in člani delavskega samoupravljanja. Razgovora sta se udeležila tudi tajnik celjske občinske skupščine Bojan Volk in predsednik občinskega sindikalnega sveta Ivan Cokan. Naslednji dan so imeli razgovore s celjskimi političnimi delavci. Italijanske politične delavce je predvsem zanimalo delavsko samoupravljanje, vloga ZK, SZDL in sindikalne organizacije v komuniji ter druga družbeno politična vprašanja. Del delegacije si je ogledal tudi Velenje.

ZELEZARNA STORE
LETOS 2E 21 IZLETOV

Sindikalne podružnice delovnih enot Zelezarne v Storah so v letošnjem letu organizirale že 21 uspešnih izletov v razne kraje Slovenije. Udeležilo se jih je 811 članov kolektiva, kar je istočasno tudi največja številka v času razvoja rekreacije v Storski železarni. Značilno za letošnje izlete je, da so kraji in imajo rekreacijski značaj, kar zelo ugodno vpliva na razpoloženje in množičnost. Stroške prevoza je plačala sindikalna podružnica podjetja.

PRESENETITE SORODNIKE —
IZSELJENCE — NAROČITE JIM

CELJSKI TEDNIK

-ec

KOMUNISTI V CELJSKI OBČINI

Naloga ne bo lahka

Te dni se začena v celjski občini razprava o dopolnitvah in spremembah statuta ZKJ. V celjski občini, kjer je blizu 3000 komunistov vključenih v okoli 150 osnovnih organizacijah, bo to naloga še zlasti težko izpolniti brez dodatnih naporov in prizadevanj. Tu je tudi splet problemov toliko večji, prav tako pozitivne in negativne strani pri delu organizacij ZK.

Pretekli teden je bila seja občinskega komiteja, katere poglavitni del je bil posvečen prav razpravam o spremembah in dopolnitvah statuta ZKJ.

Komite je iz svojih in iz vrst nekaterih osnovnih organizacij ter aktivov izbral komisijo, ki bo do zaključka razprav vodila to predkongresno akcijo.

Komite je hkrati ugotovil, da je poslušal za politično izobraževanje v osnovnih organizacijah, zlasti pa v delovnih organizacijah, izredno slab, kar se kaže v naravno siromašni »berbi« prijav za občinsko večerno politično šolo, za obe stopnji visoke politične šole in seminarje v okviru te šole.

-ec

PRI RAZPRAVAH O SPREMENBAH IN DOPOLNITVAH STATUTA ZKJ

SODELUJE NAJ VSAK KOMUNIST

Med najvažnejše naloge komunistov v obdobju pred VIII. kongresom so določili tudi razprave, oziroma aktivno sodelovanje pri dopolnitvah in spremembah statuta ZKJ. Ta aktivnost mora vključiti slehernega člana ZK in kot je bilo dogovorjeno, naj bi razprave med članstvom stekle od sredine septembra do sredine oktobra. To je razumljivo, saj drugače predlogi in mnenja ne bodo mogla biti upoštevana.

V celjskem okraju so priprave na široko razpravo med članstvom ZK v teku. Kot pri okrajnem, tako so tudi pri vseh občinskih komitejih posebne komisije zadolžene za akcijsko in vsebinsko plat teh razprav. Doslej je v zvezi s tem sprejetih nekaj konkretnih ukrepov.

Občinske komisije, ki jim je naloženo uresničiti izredno zahtevno in pomembno nalogo razprav o spremembah in dopolnitvah statuta ZKJ med članstvom, naj bi poskrbele predvsem:

● Da bodo razprave sistematično organizirane in da bodo potekale v primerjanju z neposrednimi izkušnjami pri konkretnem delu organizacije.

● Da bodo komunisti zbrali in posredovali čim več aktualnih in upoštevanih vrednih predlogov ter pripomb.

● Težišče razprave naj poteka v osnovnih organizacijah, ki pa se naj razdelijo na grupe (po 20 članov), če je število članov v OO preveliko.

● Za razpravo je treba aktivirati tudi vse druge oblike; kot so aktivni, posveti, razgovori, seminarji, javne razprave v tisku in radiu, politične šole itd.

● V večjih osnovnih organizacijah naj dispozicije za razpravo pripravijo posebni timi.

● Za uspešno in tvorno razpravo je nujno, da vsi komunisti pred tem temeljito preštudirajo tako dosedanja statut kot osnutek, oziroma predlog novega.

● Pri izpolnjevanju te naloge naj se angažirajo celotni občinski komiteji in če je treba tudi drugi. Zagotoviti je treba nemoteno in hitro informiranje navzdol in navzgor.

Ker gre za vsebinsko obravnavanje in dopolnjevanje statuta, ker naj bodo razprave tudi neke vrste preizkušnja idejne in politične razgledanosti članstva, ker naj bodo razprave obvarovane vsakega mehanicizma, togega primerjanja starega statuta z novim predlogom in suboparnega čitanja, bi razprave potekale v grupah.

Zmaga krščanskih demokratov v južnoameriški državi Čile je presenetila tako prebivalce same kakor tudi zunanji svet. V tej deželi sta vsaj dve stranki, ki sta razočarani, kajti bili sta resen kandidat za zmago. To sta levo usmerjena socialistična partija, ki jo podpirajo tudi komunisti in pa skrajna desna, ki jo vodi domači in tuji kapital. Zmaga je na sredini, v umerjeni in precej nacionalno obarvani struji. Zdi se, da je ta rešitev trenutno najboljša, čeravno desni trdijo, da je to le odskok v njihovo bodočo zmago, levi pa govorijo o prihodnji etapi, ki da bo njihova. Razveseljivo je dejstvo, da je desna reakcionarna stranka doživela hud poraz in si nima kaj obetati. Čile sicer nosi zastavo v Južni Ameriki kar se tiče organiziranosti delavskih množic. Zavest je tu veliko bolj razvita in proletariat ve, kaj mu je storiti. Ker pa je v zadnjih letih močno porasla kitajska propaganda, lahko pričakujemo od sedanje vlade, da v tej smeri sprejme ostre ukrepe, kar pa bi vsaka druga vlada težje storila. Obsodili bi jo namreč ali za proameriško ali pa prorusko.

Zasedanje predstavnikov arabskih držav v Kairu je končano, niso pa sprejeli dokončne sklepe. Odločiti bi se morali o pritokih reke Jordana, ki bi morali biti speljani mimo Palestine in navodnjavati arabske dežele, kar pa bi Palestino močno ekonomsko prizadelo in bi verjetno takšen sklep povzročil vojni konflikt. Nadalje naj bi sprejeli sklep o skupni komandi arabskih vojnih sil, o enotnem tipu orožja in strategije ter še o kopici čisto vojnih in političnih neresenih problemov. Izgleda, da je kljub napredku v medsebojnih odnosih le še preveč različnih mišljenj in strahu za svoboden nacionalni obstoj. Do prihodnjega sestanka, ki je časovno že določen, bo torej potrebno v kontaktiranju še marsikaj rešiti, pridobiti zaupanje in potem dokončno sprejeti predlog šefa generalnega štaba Egipta Ali Amerja, o katerem se do sedaj niso mogli sporazumeti.

Tragedija v Kongu se nadaljuje. Combejeve farizejske besede in dejanja nikogar ne prepričajo. Borbe se nadaljujejo in pred kratkim smo izvedeli za novo republikansko vlado, ki jo vodi minister za notranje zadeve bivše Lumumbove vlade. Poročila iz Stenliwilla zagotavljajo veliko popularnost in zaupanje, ki ga nova vlada uživa od strani vseh prebivalcev Konga.

V Sajgon se je vrnil »utrujeni« general Kahn. Ponovno je prevzel vodstvo Južnega Vietnama. To pot bo on edini v vladi, ki bo nosil uniformo. Vsi ostali ministri naj bi bili civilni. Situacija je v resnici konfuzna in težka, ko so delegati prisiljeni na tako nagle spremembe. Toda to še ne pomeni rešitve problema. Odhod ambasadorja Taylorja v ZDA, kjer bo teden dni poročal o situaciji, je dokaz, da v Južnem Vietnamu ne gre po načrtu, ki so ga delali v Pentagonu. Na tem mestu smo že povedali, da je rešitev v Vietnamu, ne pa izven njega. Tudi general Min, ki je po najnovejših poročilih prevzel nacionalni svet, ne bo rešil situacije.

Svetovno časopisje, pa tudi poročila iz Nikozije nam govorijo o ponovni zaostritvi okrog Cipra. Ker je Athesonov načrt bil nesprejemljiv za Ciper, je problem ponovno postal odprt in pereč. Washington in London se trudita, da problem ne bi prišel pred OZN na jesenskem zasedanju. Makarios pa prav to želi, ker trdi, da so principi, ki jih vsebuje Ustanovna listina prav v primeru Cipra grobo kršeni. Podpora, ki bi jo lahko dobil v OZN, bi bila odločilna in sklepe bi bilo nujno spoštovati. Prav zaradi tega pa preti nevarnost, da sile, ki so tu vmešane izlorsirajo »režime« še pred zasedanjem.

Spor Moskva — Peking izgleda, da doživlja svojo kulminacijo. Če je temu tako, potem bomo kmalu pričali razpletu, ki pa naj ne bi bil v škodo svetovnemu delavskemu gibanju. Zaenkrat je situacija vse prej kot čista. Francoski L'humanite čudno polemizira s Togliattijevo resolucijo, ki jo je pisal lik pred smrtjo. Bonnski revanšisti pa ponujajo roko Pekingi, ki se tega ne brani. Tiskajo se nove karte Nemčije in Kitajske, seveda na škodo SZ, Poljske, Češke in ostalih. Upajmo, da so to samo megalomanske želje in da bo konflikt ubral boljše pot.

GOZDOVI - NEKOČ „FRONTA“ DANES „KRUH“

Na pragu Zgornje Savinjske doline se je ustavil razvoj industrije. Osnovna in edina surovina te svojstvene alpske doline v Sloveniji so gozdovi — in edina močno razvita gospodarska dejavnost je izkoriščanje, nega, varstvo, gojenje gozdov ter predelava lesa do raznovrstnih končnih izdelkov. Turizem pa je kljub močnemu prizadevanju zadnjih let še vedno v zaostajanju. In prav turizem ima poleg lesne industrije pred sabo neslutene razvojne možnosti v dolini, ki ima akumuliranih toliko naravnih lepote, kot nobena dolina v Sloveniji...

ZE 173,2 KM GOZDNIH POTI

34.516 hektarjev gozdnih površin v Zgornji Savinjski dolini terja zaradi neugodnih terenskih prilik in smiselne gospodarjenja mehanizacijo dozdaj težkega gozdnega dela. Vprežno živino pri vleki lesa, plavljenje, zemeljsko drče in drugo so domačinstvi z motornimi žičnicami, motornimi vlačilci, s traktorji-goseničarji. To pa je terjalo novih gozdnih cest, mreže, ki gozdove približajo in odpira možnosti za intenzivno gospodarjenje. 173,2 km gozdnih poti v doslej težko dostopnih gozdnih rezervatih predstavlja skupaj z mehanizacijo veliko osvoboditev gozdnih delavcev od težkih fizičnih naporov, vendar pa je to še vedno premala gostota, saj odpade na 1000 hektarjev 3,9 kilometra.

PLODNOST ZEMLJIŠČ IZKORIŠČENA LE 70 ODSOTNO

V gozdovih Zgornje Savinjske prednjačijo smreke, jelke, macesen in bukve. Sele v zadnjem času pa so začeli z veliko skrbjo za gojenje gozdov na podlagi sodobnih znanstvenih dognanj. Plodnost zemljišč je izkoriščena le s 70 odstotki, pri tem pa je zaenkrat še dokaj neugodna struktura starostnih razredov gozdov, saj je dokaj gozdov starih nad 100 in več let.

V POGODBENO SODELOVANJE ZAJETO 93 ODSOTOKOV PROIZVODNJE

Na področju Zgornje Savinjske doline je kljub novosti o pogodbenem sodelovanju gozdne proizvodnje že lani uspelo gozdnemu gospodarstvu zajeti okrog 4. petine lastnikov s 93 odstotki gozdne proizvodnje. Tako je le znatno majhen del v rokah zasebnikov, ki niso pristopili k sodelovanju. Sodelovanje nosi sabo ugodne posledice za kooperante, saj gozdno gospo-

darstvo pomaga gorskim posestnikom pri elektrifikaciji, pomemben pa je sklep delavskega sveta o štipendiranju dijakov — otrok gozdnih kooperantov.

REKONSTRUKCIJA ŽAGARKE INDUSTRIJE

Pred šestimi leti je z združitvijo Lesno industrijskega podjetja Nazarje in Lesnega proizvodnega podjetja Mozirje bila dana osnova za razvoj močne lesne industrije v Nazarjih. Nazarje je naravno središče doline in sem se stekajo obe cestni povezavi iz dolin ob Savinji in Dreti. In ker lesna proizvodnja in lesna industrija zapošljata največje število delovne sile in imata osnovo za razvoj so že ali še bodo širokopotezno rekonstruirali lesno industrijski gigant tega območja. Tako imajo ali bodo imeli sedaj žagarski obrat, obrat sekane embalaže, obrat za stavbeno pohištvo, za drobno pohištvo in galanterijo, za predelavo odpadkov, energetske obrate, poleg tega pa še pomožne obrate: sušilnice, parilnice, transportne naprave itd. Letos obnavljajo žagarski obrat, ki bo imel popolno transportno mehanizacijo z urejenimi skladišči, hodišči, ureditvijo cestišč. Zmogljivost tega obrata bo okrog 70 tisoč kubičnih metrov hlodovine.

TURIZEM — PRVI KORAKI

Bržčas bo poleg lesne industrije najvažnejša veza dejavnosti turizem, ki bo lahko blagoslovila Zgornje Savinjske doline. Tisto tipično kmetijstvo v Zgornji Savinjski dolini plodnih tal in se vse bolj krči na račun gozdov; podobno je tudi z živinorejo.

IZVOZ PEŠA

Izvoz zreške kovaške industrije, ki je za letošnje leto sorazmerno visoko planiran (200 tisoč dolarjev) po vsej verjetnosti ne bo realiziran. Vzrok za to je več, eden izmed najvažnejših pa je zastarela strojna oprema, ter struktura kalkulacij ob visokih cenah surovin. V upravi so mnenja, da bo letošnji izpad možno po dobrih pripravih nadoknaditi prihodnje leto.

O PROBLEMIH GOVEDOREJE

V BREŽIŠKI OBČINI

Minuli torek so odborniki obeh zborov brežiške občinske skupščine med drugim razpravljali o problematiki govedorejske proizvodnje v občini, ki sta jo nakazala in analizirala ing. Olga Kopinč in veterinar Marjan Vizjak.

Po statističnih podatkih znaša skupni stolec goveje živine letos v celjskem okraju 87.979 glav, od tega je 43.466 plemenic. V primerjavi z lanskim letom se je število plemenic zmanjšalo za 5,3 odstotke, ali za 2.355 glav. V brežiški občini je bilo lani 5.685 plemenic, ob popisu prvega januarja pa je bilo ugotovljeno, da je za 3 odstotke manj plemenic kot lani. To je vsekakor zaskrbljujoče, če upoštevamo, da je razmerje plemenic v primerjavi z ostalo govejo živino neugodno. Nihanje tega števila je na videz neznanost, vendar ima lahko resne posledice v proizvodnji, zlasti ker se močno odraža na številu telet, ki so bila prepeljana na odkupna mesta.

V brežiški občini je vzreja plemenic le v privatnem sektorju. Socialističen sektor se ukvarja samo s pitanjem telet in mlade živine, sam nima molznice — plemenice, ki bi mu bila vir telet — osnovnega materiala za pitanje in je tako glede telet odvisen od proizvodnje individualnih proizvajalcev. Ob tem pa KZ in KGP Brežice razvijata velike živinorejske obrate za pitanje živine, ki potrebujejo za normalno letno proizvodnjo 3.270 telet. Analize dogonov so pokazale, da ima le 55 odstotkov plemenice teleta sposobna za pitanje. Letos predstavlja ta odstotek približno 3.020 telet, torej manj kot so potrebe samo družbenega sektorja. Pri tem moram upoštevati, da je 15 odstotkov najkvalitetnejših telet potrebno za obdržanje, če že ne za napredek stalaža plemenic v privatnem sektorju. Ker lahko pričakujemo nadaljnje upadanje števila plemenic in s tem goveje živine v privatnem sektorju, bo ta problem iz leta v leto večji (v primeru, da se živinorejska proizvodnja prepusti nekontroliranemu in ne pospešene razvoju!). Ze zaradi tendence upadanja živine in zaradi zmanjšanja zemljišč v privatnem sektorju, bi bilo leta 1970 le še 4.500 plemenic,

ki bi lahko dale 2.200 do največ 2.500 telet za pitanje.

Dolgoročno pitanje v živinoreji lahko vršimo le ob natančnem poznavanju proizvodnih možnosti, krmne baze, ki je na razpolago na določenih obdelovalnih površinah. V brežiški občini je 26.808 ha vseh površin, od tega je 13.057 ha obdelovalne zemlje. Če upoštevamo, da lahko trije hektarji obdelovalne površine prehranijo dve glavi goveje živine, lahko na tem področju redijo približno 8.700 glav. Ob tem bi bilo potrebno izboljšati izredno slabo strukturo plemenske živine. Iz navedenega lahko povzamemo samo en zaključek: ustavi opadanje števila plemenskih živali, izboljšati genetsko osnovo obstoječe črede in zagotoviti lastno proizvodnjo najkvalitetnejše količine kvalitetnih krmil! Z organizacijo družbene proizvodnje v večjem merilu se pojavlja vprašanje matične črede, v kateri je zasnova vsake nadaljnje proizvodnje govedi. Tako bi kazalo vzporedno z zmanjšanjem števila plemenic pri zasebnikih, organizirati matično čredo v družbenem sektorju, poleg tega pa s posebnimi stimulativnimi ukrepi zadržati število plemenic pri zasebnikih, kljub zmanjšanju obdelovalnih površin ob arondaciji.

j. s.

ZE PRIHODNJE LETO AERO V NOVIH PROSTORIH

V nekaj dneh bodo gradbeniki začeli z zemeljskimi deli za gradnjo novih proizvodnih prostorov celjske tovarne Aero. Nova hala bo obsegala okrog devet tisoč kvadratnih metrov površine in bo izgrajena preko ceste, ob že obstoječih obratih.

Sredstva za nove proizvodne prostore in opremo, ki znašajo skoraj milijardo dinarjev je ustvaril kolektiv. Strojna oprema za novo halo je že pripravljena. Dograditev novih prostorov je predvidena do prvega avgusta prihodnjega leta. V njih bodo proizvajali po izpopolnjenih tehnološkem procesu v glavnem isti proizvodni asortiment.

j. s.

Ostajajo torej gozdovi, naravne lepote, ki so edinstvene, igre narave in ugotovitve, da je najlepša dolina v Sloveniji sele na tem, da na turističnem področju shodi.

Sele zadnji dve leti predstavljata bistveno skrb, da se odpro vrata Savinjske doline na stečaj turizmu. 2000 ležiš in številni zasebni gostinski obrati, ki so prenovljeni, nekaj novih družbenih gostinskih objektov, ki spreminjajo podobo turističnih krajev — Gornjega gradu, Ljubnega, Solčave.

Pri tem ne smemo pozabiti, da ostaja še vedno nerešeno vprašanje cestnega omrežja. In pri tem nam mora biti žal, da ostajajo svojstvene lepote (Logarska dolina z edinstveno krnico Okrešljem, Skaf pod Mrzlo gorjo, Perkovna glava z edinstvenim razgledom, Rohanov kot s severno steno Ojstrice, 1300 metrska stena Planjave, Igla s presihajočim studencem ob vznoju, Mrtvaška glava v previsni steni nad Iglo, Olševa s Potočko zijalko kot prvo odkrito paleolitsko postajo v Evropi, vasica Duha kot edinstveno klimatsko zdravilišče ter tipična alpska vas Solčava) zakrite in neizkoriščene.

Sele letos stopajo na pot, da dvomesečno letno sezono podaljšajo in tudi v zimskem času približajo te lepote turistu. Tako gradijo vlečnice na lepa smučišča v Luchah, Ljubnem, Gornjem gradu in Mozirju. Prav tako pa bodo nadaljevali s prakso kreditiranja zasebnih gostišč, kajti le na ta način bo možno vnesti v dolino značaj turizma in ga razširjati sčasoma tudi na kmetije, ki bi lahko postale mali, prijetni penzion in kruh številnih Zgornje Savinjančanov.

PODRAŽITEV IN ZAMUJANJE ROKO V OD PROJEKTANTA DO IZVAJALCA IZGRADNJA ŽELEZARNE SE ZATIKA

Pred tremi leti je bil jugoslovanski banki predložen v odobritev investicijski načrt rekonstrukcijskih del štorske železarne. Po predračunih bi bilo za rekonstrukcijo potrebno 12 milijard 759 milijonov dinarjev. Celotna rekonstrukcija železarne bi po predvidevanjih bila končana do začetka 1967. leta.

Na sedanjem prostoru ostanejo elektroplavži z aglomeracijo in livarna valjev ter kokil. Na teharskem polju pa bodo stali obrati valjarne, ki bo sama zavzemala okrog 28 tisoč kvadratnih metrov zazidalnih površin, nadalje jeklarna, obdelovalnica valjev, livarna specialne litine in energetske obrate za proizvodnjo raznih plinov.

Prve težave štorskih železarjev so se začele že ob pripravi rekonstrukcijskega programa in vročitvi jugoslovanske investicijske banki. Od vročitve pa do rešitve sta pretekli skoraj dve leti. V tem času so stroški gradbenih del tako narasli, da morajo še ta mesec izdelati elaborat podražitev ter ga predložiti splošni gospodarski banki v Ljubljani. Naslednje težave so se začele s projektanti. Zaradi preobremenjenosti glavnega projektanta (Slovenija projekt Ljubljana) in mariborske Metalne, zagrebškega Rade Končarja, Metal projekta in Nizke zgradbe iz Ljubljane — projekti kasnijoi!

ALBIN PODJAVORSEK:

Klinična psihologija

Eno izmed važnih psiholoških področij v zapletenem sodobnem življenju postaja tudi klinična psihologija, ki si kot uporabna psihološka dejavnost utira upravičeno pot tudi v naše razmere oziroma v našo družbo. Za oblikovanje profila klinične psihologa imamo na psihološki stolici v Ljubljani zadnja leta poseben oddelček. Klinična psihologija je področje psihologije, ki uporablja znanstvene principe in postopke pri proučevanju, spoznavanju in odpravljanju simptomov neprilagojenosti določenega individua; gre torej za diagnosticiranje in terapijo oseb aberantnega obnašanja (v smislu zmanjšane možnosti ali celo nemogućnosti prilagajanja ožjemu ali širšemu družbenemu okolju).

Pred drugo svetovno vojno pri nas nismo poznali kliničnih psihologov, ki bi delali s polno delovno obveznostjo na določenih delovnih mestih. Posamezne primere dejavnosti na področju klinične psihologije zasledimo pri službi poklicnega usmerjanja, npr. 1931 v Beogradu in Zagrebu, 1938 v Ljubljani. Leta 1930 je bil ustanovljen v Beogradu tudi Psihometrijski laboratorij za mladoletne prestopnike pri kriminalističnem inštitutu pravne fakultete. To drobno predvojno, vsekakor pa izrazitejšo delo na področju poklicnega usmerjanja po vojni je ustvarilo ugodna tla tudi za razmah klinične psihologije v naših novih družbenih pogojih.

Analiza ustanov, v katerih sodelujejo klinični psihologi, nam kaže, da jih je največ zaposlenih v zdravstvenih

Edinstveno alpsko vasico je pred dvajsetimi leti doletela usoda, ki jo z globnimi izjemami lahko primerjamo z Lidicami. Fašistične enote so vdrle na osvobodeno ozemlje in v znak maščevanja požgale vas. Podobna usoda je doletela tudi Šmartno ob Dreti in Bočno v Zadrebški dolini. Dandanes pa je Solčava prenovljena in lepša kot je bila nekoč. Posebno ponosni so Solčavani na solo, pred nedavnim pa so pridobili nov hotel Rinko, ki pomeni novo pot v razvoju vasi — v usmeritvi na turistično dejavnost.

— DO SPREJETJA REKONSTRUKCIJSKEGA PROGRAMA IN INVESTICIJE JE TRAJALO DVE LETI.

— ZE SEPTEMBRA BI MORALI ZACETI Z MONTAZO NOVIH OBRATNIH PAVILJONOV, VENDAR SE NISO KONČANA NITI ZEMELJSKA DELA.

— POTREBEN JE ELABORAT PODRAZITVENIH STROSKOV, KER SO OGROMNA ODPSTOPANJA OD PLANIRANIH STROSKOV.

— VSESPLOSNO PREKORACEVANJE ROKOV OD PROJEKTANTA DO IZVAJALCEV.

Glavni izvajalec gradbenih del je celjsko podjetje Ingrad. Ing. BURNIK je izrazil bojazan, da gradbena dela ne bodo končana do roka, saj so potekala dela v glavni gradbeni sezoni — dokaj počasi. Do sedaj ta prekoračitev še ni problem, ker izvajalci montažnih del (Metalna, Rade Končar) še nimajo pripravljenih montažnih konstrukcij za objekte zaradi pomanjkanja profilov, ki jih dobavlja Zenica! Verižna reakcija problemov ob katerih ostajajo štorski železarji kljub izredno dobro pripravljenemu rekonstrukcijskemu programu — nemočni!

Rekonstrukcija bi morala biti končana do začetka 1967. leta. V drugi polovici istega leta bi morali novi

proizvodni objekti redno obratovati. Trenutno je še ta rok »realen«, vendar se ob analizi zaključkov zadnjih let vsiljuje dvom, te so tembolj, ker je ob tem še odprto vprašanje dodatnih investicijskih sredstev zaradi podražitev.

J. Sever

»COMET« BO GRADIL

Zreška tovarna umetnih brusov in brusnih teles — COMET bo iz sredstev, ki ostanejo kolektivni ob ukinitvi prispevka od izrednih dohodkov in prispevka v DIS ter prispevka od izrednih dohodkov, del teh sredstev vložila v povečanje osebnih dohodkov, del pa za dvig družbenega standarda — za gradnjo montažnega naselja. Z dograditvijo naselja bi rešili pereč stanovanjski problem.

a.

USPEŠNO V LJUBEČNI

V nedeljo so ob sprejemu avtomobila v Ljubčini pripravili meddruštveno tekmovanje gasilcev, ki so se ga udeležila društva iz Celja in okolice. Najboljše so se odrezali gasilci iz Ljubčine, ki so hitro zajemali vodo in tudi najbolj točno usmerjali vodne curke.

razvoju (z motnjami vida, sluha, govora, telesnimi okvarami, mentalnim defektom) še sposobna prilagoditve za vzgojni proces ali zaposlitev. To akcijo izvajamo tudi v celjskem okraju in bo v doglednem času zaključena.

Težave, ki nastopajo v službi klinične psihologije, so v mnogem pomanjkanje ustreznih psihodiagnostičnih sredstev, ki bi bila prilagojena (standardizirana) za naše razmere in za naše potrebe. Ob tem bi veljalo pripomniti, da mnogi laiki smatrajo kot psihologovo dejavnost zgolj in izključno kot delo s takšnimi pripomočki v smislu t. im. testiranja. Moramo poudariti, da je uporaba psihodiagnostičnih pomagala samo ena izmed metod ali sredstev psihologove prakse pri vrsti drugih metod in sredstev in da je glavna vrednost psihologove dejavnosti v zmožnostih, kako zna dobljene rezultate vseh metod interpretirati in nato izsledke uporabiti tudi za terapijo. V primerih prakse klinične psihologije pa še celo. Naša klinična psihologija kot praktična znanost si išče svoje torišče, pri čemer zadeva na eno izmed največjih ovir, tj. na nerazvitost te službe nasploh in pomanjkanje kadra; naša družba pa kaže do te panoge psihologije v splošnem prav zadovoljivo naklonjenost.

Problematiki klinične psihologije je posvetil mnogo pozornosti tudi 15. mednarodni kongres za uporabno psihologijo v Ljubljani, na katerem so nastopile mnoge pomembne psihološke osebnosti svetovnega slovesa s prikazom svojega dela in svojih znanstvenih raziskav. S svojimi referati krajšega obsega so prikazali svoje delo tudi nekateri jugoslovanski znanstveniki.

V PARTIZANSKI ZGORNJI SAVINJSKI DOLINI SO SPET ZAŽIVELI SPOMINI

Nemci so se zakrohotali kriku trpeče matere Marije Mavrič — Petkove mame iz Florjana pri Radmirju in streljali dalje v sobo, kjer je spal dojenček.

Petkova mama ima že sedem križev, toda v rožnatem nadihu obraza dajejo le preplazene, begajoče oči slutnjo, da je trpke poteze okrog ust zabrzdala vojna.

Vdrla so v naš mir tu med gozdovi. Slučaj mi je pomagal, da sem Nemce še huje sovražila kot ob nasilnem prihodu. Bilo je januarja 1942. leta. Pevčev Jaka iz Križa pri Gornjem gradu je pribežal ranjen k nam.

hčerka Micka pritekla in zavpila: »Beži! Otrci so prestrašeno begali, se skrivali pod klop in peč, se oklenili mojega krila in jokali.

Milko je bil v sobi in je najbrž mislil, da so Tomšičevci. Stopil je v vežo, v kajero je ravnokar stopal belogardist Spindler. Milko se je pognal na plano, zdrli nekemu Nemcu puško, a že ga je rafal podrl. Ivan Natlačen je s predsmrtno grozo v očeh prišel k meni. Nemci so streljali v okna, otroci so vreščali in že je v veži omahnil drugi mrtvec — Ivan. Nemci pa so kot besni zasipali okna

Ne streljajte zverine - dojenček je v zibki!

Po dolgih dneh tavanja in skrivanja v gozdu z razbito željstjo se je priplazil k nam. Govoril je lahko le, če si željst potisnil navzgor — na ustnicah so se zvijali črvi. Pri nas se je za silo pozdravil. V juliju pa sem sprejela drugega ranjenca Ivana Natlačen iz Radmirja, ki se je dolgo zdrževal pri nas. Zatem pa je postala pri nas nekaka vmesna postaja.

1943. leta je prišel Milko Brunet-Vanja; postal je skorajda naš sin. Nekega dne je pričakoval Tomšičevo brigado — bilo je 4. 4. 1944. leta. Milko je bil nemiren, čutil se je, kako to, da jih še ni. Takrat pa je

in vežo s svinčenkami. Zdi se mi, da nisem več vedela, kaj je nevarnost, zdrvela sem preko Ivana in na pragu zavpila: »Zverine, nehaite streljati — v zibki je dojenček!« Krohotali so se mi in streljali dalje.

Spomini so bili premočni. Rožnati obraz je prepletkala svinja in še globlji in trpkiji sta bili gubi. Mati petnajstih otrok, mati toplega srca, mati, ki je imela srce za vse liste, ki so krvaveli za svobodo.

»Še to,« je dejala. »Otrci so me dan za dnem povpraševali — mama, ali danes ne bo Nemcev? in v njihovem glasu je bil nepojmljiv strah.«

MEHANIK SEM

TO JE ZAME VSE!

Mehanik Julij Pepel v Mozirju, po vsej Zgornji in Spodnji Savinjski dolini znan in še od drugod radi pridejo k njemu, kajti govore, da ga ni dela, ki ga ne bi izpeljal, če se zanj odloči.

»Stirilinpetdeset let že tlačim

zemljo, a raje s kolesi kot z nogami,« se je pošalil.

»Spomini, ste vprašali! Na teh ni malo. Vsekakor pa tudi v tistem času nisem mogel biti druga kot mehanik, to je vse kar znam, in vse kar hočem.«

»Podnevi sem popravljal za Svabe, ponoči pa za partizane. Nenadoma sem postal orožar S ponesrečenega angleškega aviona smo odstranili štiri mitraljeze in po načrtih sem napravil zanje posteljice. Municije je bilo v avionu dovolj in ti štirje mitraljezi so zaradi velikega kalibra bili pravi strah in trepet sovražnika. Nismo pa ostali le pri tem. Tudi municije je bilo treba predelovati. Že jeseni 1941. leta sta prišla k meni Mravljak iz Soštanja in Rado Zakonjšek in tako sem začel sodelovati z narodnoosvobodilnim gibanjem.«

Zamaknil se je, smehljaj mu

je igral na obrazu. Zdelo se mi je, da se je muzal svoji iznajdljivosti, ki ga je ohranila pri življenju. Dvignil je glavo in nadaljeval.

»Nekoč sem Nemcem popravljal kamion poln municije. Zahteval sem, da odložijo municijo. Takrat pa je v bližini zaropotalo; Nemci so se naglo pobrali — municija je romala k partizanom. In ko je bila Savinjska osvobodjena in Mozirje nekakšno »dežela nikogar« sem dobavljal kisik za orožarno, ki je bila nekje nad Ljubnem. Prav tako sem preskrbel električni kabel za tiskarne v Zadretju.«

Nisem se mogel znebiti vtisa, da je Julij Pepel toliko prevečan, da bi celo smrt ukanil. Vendar pa se je v njegov smehljaj mešal kanec utrujenosti.

»Imam še nešteto načrtov, a zdi se mi, da jih ne bom uresničil. Nimam potomcev, leta pa me tlačijo. Ostaja mi »fičo« — moj dober prijatelj. Se to: res je, da sem v tistih letih nösil glavo v rokah. A kdo je ni?«

FRANCELJ JE IGRAL NA HARMONIKO Potem smo šli v Auschwitz

Jožefa Robnik edina preostala od Natlačenove družine iz Radmirja je preživela 3 leta v Auschwitzu in se vrnila tako ubita, da vrsto let ni bila sposobna za delo. Soprog Anton pa je taval po zaporih in se vrnil iz Dahaua.

Danes le s težavo obdelujeta večje posestvo, njuna edinka, 15-letno dekle pa si želi v uk in stran od kmetije. Zefi so se v očeh iskriale solze spomini in bodočnost, oboje je dobilo prizvok bojznosti in neverjetne vztrajnosti. »Tu je moje mesto. Bolna sem, a z zemljo sem zrasla in težko mi je, ko ne vem, če bo hčerka hotela nadaljevati najino delo.«

Za hip je pomolčala in si s predpasnikom obrisala vlažne oči. »Že v jeseni enainštiridesetega so prišli prvi partizani — Letonja (Kmet), Atena (njegova sestra) in Albin Vipot-

nik — in naša hiša je postala »središče puntarjev«. Z mamom nisva sprva vedeli, brata Francelj in Ivan pa sta bila povezana. Sestanke so sprva imeli v uti opuščene elektrarne za grabnom, prenočišče pa v naši hiši. Kadar so imeli sestanke je Francelj na široko vlek mehe harmonike. Pogosto so hodili naši gostje na dolga pota in se vračali pozno ponoči. Sprva so prijave o tem, da se pri nas nekaj kuha, romale v koš — Ljubenc Brunet je bil v službi na občini in nas opozoril. Postali smo previdnejši, toda izdajstvo je bilo predurmi — 8. julija 1942 so prišli Nemci po nas. Brat Francelj je zbežal. Gestapovci so streljali za njim, to pa je zbudilo Ivana v »štibeljcu«, ki je kar neopravljen pobegnil. Francelj je padel 17. februarja 1943, Ivan pa na Petkovem letu pozneje. Zame in za mammo so vrstili

celjski in mariborski zapor in »Vernichtungslager« Auschwitz. Mati ni dolgo vzdržala umirajočo so odpeljali v krematorij.«

Tudi Zefa je komajda ušla pobesneli blokovski Lidi, ki je ubijala »za šalo« kar z zajemalko.

»Da, takrat sem bila mlada. Se sedaj bi bilo vse v redu le bolezen me daje in boleš da dobra zemlja ne more dati vsega tistega, kar bi lahko.«

Spomini, strašni, moreči, neskončni v svoji grozljivosti. Jesensko sonce je s prosno zavěso zastrlo Menino v daljavi srebrička vijugasta Savinja in sliši se žuborenje glasov zakasnelih obiralcev hmelja; na oddaljeni asfaltni cesti, moderni žili doline pa zavijajo avtomobili in hite v osrčje gora k tišini, miru in lepoti.

Kot smo si želeli

Srečal sem ga v Ljubnem, doma, ko je ravno pregledoval neke dokumente — in bil sem srečen, da sem srečal prvega predsednika okrajnega narodnoosvobodilnega odbora na Stajerkem — MARTINA GOLOBA.

»Rad se pogovarjam o tistih dneh. Zame ostajajo najsvetlejši trenutki — takrat smo si naložili nalogo, kakšno naj bo naša Savinjska po osvoboditvi

in v glavnem je ta razvoj šel tako, kot smo si želeli v kratkih dneh »naše republike«. V Ljubnem pri Serbelu sem obiskoval 10-dnevni tečaj za politične delavce. V septembru pa sem bil izvoljen za prvega predsednika okrajnega narodnoosvobodilnega odbora, ki je imel sedež v Gornjem gradu v gostilni na Skarpi.«

S težkimi rokami je gnetel zrak in ko je videl, da ga opazujem, je pripomnil: »Zidar sem bil vseskozi; graditi hočem venomer, graditi.«

»Naša osnovna dolžnost je bila, da smo podpirali partizansko borbo s prehrano in drugim materialom, da smo organizirali središča za prehrano ki smo jo dajali siromašnim družinam. Bili pa so težki dnevi — vdori okupatorja na osvobodeno ozemlje, požig Solčave, Smartnega ob Dreti in Bočne. Obenem pa smo morali normalizirati življenje. Vsi skupaj smo imeli en sam uporaben avto — last pokrajinskega komiteja. Po zlomu osvobodene ozemlja pa sem odšel v ilegalo. Na Savini sem imel bunker; ko pa sem s zvil nogo, so me spravili domov. Prve dni je bil teror strašen, po ateatatu na dorfmeistra pa je popustil.

Se in se je pripovedoval, sonce se je skrilo za Savino in sladki jabolčnik nama je lepil ustnice. Bil je nov — letošnji.

»Pridite še kdaj naokrog,« je dejal pri slovesu in mi z medvedjo roko domala združil mojo.

ZGORNJA SAVINJSKA Za začetek: GOZDARJI

(Nadaljevanje s prve strani)

Tekmovanje gozdnih delavcev se je začelo že v soboto popoldne v disciplinah: delo s sekuro, cepljenje s sekuro, enostavno rezanje z motorno žago, kombinirano rezanje, zasek debela z motorno žago, podžaganje z motorno žago, zimsko lupljenje debela, naklanje celuloznega lesa, zlaganje in izdvajanje okroglic ter ocena teoretičnega znanja.

Prvega republiškega tekmovanja se je udeležilo 63 tekmovalcev iz vse Slovenije (GG Maribor, KGG Brežice, GG Ljubljana, GG Celje, GG Novo mesto, GG Slovenj Gradec, KGP Kočevje, GG Tolmin, GG Nazarje, GG Postojna, GG Bled pa so se udeležila z ekipami).

Finalni del tekmovanja gozdnih delavcev je v nedeljo otvoril predsednik občinske skupščine Mozirje inž. Branko Korber, ki je v imenu predsedstva pozdravil številne goste in tekmovalce ter poudaril pomen tekmovanja, ki je preraslo v splošno manifestacijo. »Mehanizacija v gozdarstvu čedalje bolj olajšuje delo gozdnih delavcev in

povečuje produktivnost dela,« je med drugim poudaril ing. Korber. O pomenu in vrednosti tovrstnega tekmovanja je govoril tudi ing. Rajica Djekić, predsednik Društva inženirjev in tehnikov gozdarske in lesne stroke Jugoslavije in član sveta Ljudske tehnike Jugoslavije. Svečanosti so se med drugimi udeležili tudi Aleksander Orlandić, podpredsednik centralnega odbora sindikata delavcev industrije in rudarstva, Ivan Ur, zastopnik republiškega sveta sindikatov Slovenije, ing. Janez Trošt, predstavnik republiškega sekretariata za kmetijstvo in gozdarstvo, SRS, predsednik okrajnega odbora SZDL Celje Jože Marolt in predsednik okrajne gospodarske zbornice Celje Veljko Repič.

V ekipnem tekmovanju je zbrala največ točk ekipa GG iz Postojne (1600 točk). Drugo mesto je zasedla ekipa GG Nazarje (1544 točk), tretje mesto je osvojila ekipa tekmovalcev iz GG Bled, četrto mesto ekipa KGP Kočevje. Drugo mesto ekipe GG Nazarje je nedvomno velik uspeh, saj je bila konkurenca zelo

ostra, tekmovalne ekipe pa kvalitetne.

Se zanimivejše in pestrejšje je bilo tekmovanje posameznikov. Med trinšestdesetimi tekmovalci je zbral največ točk IVAN ROBNIK iz GG Nazarje ter tako postal REPUBLIŠKI PRVAK! Drugo plasirani Ivan Puc iz GG Postojne je dosegel 559 točk, tretje mesto pa je dosegel Danijel Tomažič iz GG Tolmin. V tekmovalni disciplini zimskega lupljenja je zmagal Lovro Breznik iz GG Bled s 87 toč-

kami pred IVANOM MLEČNIKOM iz GG Nazarje, ki je dosegel dve točki manj. Tretje mesto pa je zasedel Ciril Breznik. V disciplini naklajanja celuloznega lesa je zasedel prvo mesto ALOJZ BOBNAR iz GG Nazarje, drugo mesto pa Marjan Antolinc iz GG Celje. V tekmovanju zlaganja in sortiranja pa je zmagal Ivan Buprecht, delavec GG Slovenj Gradec pred Markom Gačičem iz GG Bled.

V ekipnem tekmovanju so prve tri najboljše plasirane

ekipe prejele tudi nagrade po 150.000, 100.000 in 50.000 dinarjev. Prvih dvanajst najbolje uvrščenih tekmovalcev si je prioborilo pravico do udeležbe na zveznem tekmovanju. Poleg tega so trije zmagovalci v disciplini zimskega lupljenja dobili nagrade, ki jih je prispevalo podjetje Papir-les iz Ljubljane. Tako velikih uspehov savinjskih gozdnih delavcev na republiškem tekmovanju niso predvidevali niti največji optimisti pred tekmovanjem. Izredno dobro pri-

pravljena organizacija prvega republiškega tekmovanja gozdnih delavcev v Ljubnem zasluži vse priznanje. Ob tem ne smemo niti obiti delo in trud gostinskih in turističnih delavcev, ki so z nedeljsko manifestacijo z uspehom pripomogli k širjenju turistične popularizacije Zgornje Savinjske doline. Nedeljsko republiško tekmovanje gozdnih delavcev je bilo začetek praznovanja dvajsetletnice osvoboditve Zgornje Savinjske doline.

J. Sever

Zadnji posnetek pred tekmovanjem, v naslednjem trenutku so se tekmovalci že spustili v boj s časom in točkami

IZ RAZGOVORA Z UPRAVNIKOM SLG TOVARIŠEM BRUNOM HARTMANOM

S STARIMI PROBLEMI V NOVO SEZONO

V LANSKI SEZONI JE CELJSKO GLEDALIŠČE UPRIZORILO 195 PREDSTAV, KI SI JIH JE OGLEDALO 55.340 OBISKOVALCEV. NAJVEČ UPRIZORITEV (32) SO DOŽIVELI RAZTRGANCI, NAJBOLJŠA PREDSTAVA JE BILA REZERVIST. V CELJU JE SKORAJ DESETI PREBIVALEC REDNI ABONENT, OD 2.767 PA JE KAR 1.883 REDNIH ABONENTOV MLADINE.

To je samo nekaj podatkov, ki kažejo gledališko dejavnost z njene zunanje plati, statistično in kvantitativno. Značilno pri tem je, kar zadeva število predstav, da jih je bilo v zadnji sezoni 19 manj kot v prejšnji. Vzroke za to velja iskati delno tudi v maloštevilnem ansamblu (le 14 igralcev in igralke). V tem je na posled razlog, da se je tretja abonmajska predstava zakasnila, čeprav je res, da je gledališče uprizorilo medtem dvoje mladinskih del. Da bi rednim abonentom omogočili kontinuiran obisk predstav, so se odločili, da bodo letos uprizorili le eno mladinsko delo. Drugi vzrok, da je bilo manj predstav, pa je v prenosu financiranja ustanove z okraja na občino. Vtem ko so prej prispevale sredstva vse občine, financira zdaj gledališče le celjska občina. Ta okoliščina je seveda vnela v gledališko dejavnost določen ekonomski instrument: če je bilo prej vseeno, kje gledališče gostuje in kolikšen bo inkaso (ta pa včasih ni bil večji od 5.000 din, kar pomeni, da je bil v razmerju s stroški 1:10!), zdaj ni razloga, da bi igrali kjerkoli za goli inkaso. Že samo prevoz se je januarja podražil od 110 na 200 din za kilometer. Tako nam v takšnem položaju recimo preprosti račun za gostovanje v Brežicah pokaže, da bi veljala predstava okrog 150.000 dinarjev (150 kilometrov krat 200 din, okrog 30 dnevnic po 3.000 din, amortizacija avtobusa, tantieme in reklama po 5 tisoč din).

Problem, ki se tu poraja, pa je v tem, da posamezni kraji nimajo sredstev, s katerimi bi lahko krili gostovanja. Tipičen primer je Mozirje, kjer bi osem predstav letno veljalo le 400 tisoč dinarjev (ali 50 tisoč predstav — brez dnevnic). Ker v Mozirju za to toliko denarja nimajo, bi tu gostovali le štirikrat, v ostalem pa po dvakrat v Gornjem gradu in Ljubnem, tako da bi bilo področje Gornje Savinjske doline v gledališkem smislu nekako pokrito. Vtem ko je gledališče v boljšem položaju, kar zadeva gostovanja v Velenju in Konjicah, ima z zasavskimi občinami le začasne pogodbe. Nič čudno ni tedaj, če se je tudi število gostovanj skrcilo (od '81 na '75), hkrati pa ni nič manj razveseljivo, če je celjsko gledališče v pretekli sezoni razširilo svoj delovni prostor na kraje izven našega okraja: Mursko Soboto, Radgono, Ptuj, Slovensko Bistrico.

»V pretekli sezoni smo morali gostovati pač tam, kjer so nas bili pripravljeni sprejeti,« je rekel upravnik Bruno Hartman. »Nam je končno vseeno, kje gostujemo, ker gre v bistvu za to, da svoj potencial neke kulturne sprostimo. Čudno se nam le zdi, da na celjskem področju za našo ustanovo ni pravega zanimanja. Naša dolžnost seveda ni, da bi formirali kulturno politiko nekega kraja; to bi morali formirati ustrezni družbeni činitelji. Eden izmed razlogov, da obisk predstav ni več tak, kakršen je bil, je gotovo v tem, da ljudi po službeni plati ne tako zadovoljijo za agitacijo in prodajo vstopnic, kar pa se le redkokje obnese. V prizadevanju, da bi ugotovili, na koliko gostovanj lahko računamo, smo lani že v začetku junija poslali v vse kraje v okraju osnutke repertoarja odziv pa je bil minimalen. Tako je neresljivo tudi vprašanje abonmaja za neposredne proizvajalce. Kljub široko zasnovani akciji, ko smo lani pošiljali delovnim organizacijam deklaracije, ni bilo uspeha. V tovarni emajlirane posode srno v ta namen priredili klubski večer, za katerega je vladalo iz-

redno zanimanje, efekt pa je bil — 6 abonentov od skoraj tri tisoč zaposlenih! SLG seveda ne more imeti aparata za pridobivanje občinstva iz vrst neposrednih proizvajalcev, pač pa bi lahko za to več storili tisti činitelji v delovnih organizacijah, ki se ukvarjajo z izobraževanjem, rekreacijo itd. S tem torej nikakor ne moremo biti zadovoljni, pač pa smo lahko zelo zadovoljni s prosvetnimi delavci, ki so dobro organizirali abonmaje na šolah in gledališče spretno izkoristili kot člen pri vzgoji mladine; 1883 rednih abonentov veliko pove, predvsem pa pomeni bodoče občinstvo.

Kakor že vrsto let nazaj, se v zvezi z ansamblom tudi letos ponavljajo nekateri stari problemi. Letos je SLG angažiralo štiri nove igralce, vendar ni stanovanj. Pet igralcev, od tega dve nosečnici, prebiva po garderobah, kako dolgo pa bo mogoče živeti v takšnih okoliščinah, je drugo vprašanje. Zalosten je pravzaprav primer odrskega mojstra — borca, ki s svojim sinom že 15 let živi v podstrešni sobi! Trenutno bi gledališče potrebovalo 5 garsonjer samo za igralce. Naposled tudi osebni dohodki niso povsem zadovoljivi. Gledališče mora na primer namestiti električarja, ki pa ga ne more plačati, kot ga lahko plača kakšno podjetje. Tako se poraja absurd, po katerem bi imel električar 70 tisoč dinarjev, režiser pa ima 61.500! Tudi linearna delitev draginskega dodatka v višini 1.500 din ni na mestu.

Za preteklo sezono so bila pomembna gostovanja drugih teatrov, s čimer je gledališče želelo, brez bojazni za lastno eksistenco, omogočiti celjskemu občinstvu, da vidi boljše dosežke drugih ansambllov. V tem

smislu smo imeli v gosteh Mestno gledališče ljubljansko, Narodni teater Skopje, SNG Ljubljana in SNG Maribor, SG Trst, Oder 57, Eksperimentalni oder iz Ljubljane ter Narodno pozorišče iz Tuzle — vsega skupaj 13 predstav. Pač pa ni bilo opernih gostovanj, ker SLG razen tega, da nudi oder in vse drugo, ne more prevzeti še organizacije.

Naposled je omenbe vreden teden slovenske dramatike, katerega namen je bil zagotoviti Celju kulturno manifestacijo v nacionalnem merilu. Dejstvo, da je bilo tokrat polovico več obiskovalcev kot leto poprej, kaže večji interes za sodobno slovensko dramatiko. Žal v novi sezoni tedna ne bo, saj bo bera izvirnih del bržkone zelo skromna.

Po oceni Bruna Hartmana lanska sezona ni bila najboljše, je pa vendarle ob danih možnostih pokazala dovolj. Uspešno gostovanje v Trstu in dvoje televizijskih prenosov celjskih uprizoritev je navsezadnje tudi določeno priznanje.

O tem, kakšen bo repertoar v novi sezoni in pred kakšnimi težavami se je gledališče znašlo še pred pričetkom — pa v prihodnji številki.

D. Hribar

Minuli petek je preko sto cicibanov v varstvu mamic prestopilo prvič šolski prag v osnovni šoli heroja Ivana Kovačiča-Efenke.

Pionirji, učenci letošnjega drugega razreda so svojim mlajšim tovarišem pripravili lep sprejem z uspešnim programom pesmi in recitacij. Po programu so si cicibani prvič ogledali razrede, spoznali učiteljico in novo prijateljico — šolsko klop. V soboto so že začeli z rednim poukom.

VTISI IZ POLJSKE VISOK KULTURNI NIVO

Pred nedavnim se je iz Poljske vrnil **BRANKO GOMBAC**, režiser Slovenskega narodnega gledališča v Celju. Kot stipendist poljske vlade, je na Poljskem preživel skoraj devet mesecev. Med študijem je obiskal več gledališč, režiral Držičevega *Dundo Maroja* in imel predavanje o Cankarju. Po vrnitvi smo tovariša Gombaca naprosili, naj za naše bralce posreduje nekaj vtisov o kulturnem življenju Poljakov.

»Vtisov je toliko, da jih je težko na hitro nanizati,« se je uvodoma opravičil. »Največje presenečenje je bil zame izredno visok kulturni nivo poljskega gledalca in gledališč, od katerih ima vsako svoj lasten, opredeljen umetniški izraz in stil. Izredno veliko število gledališč, saj jih je v osemnajstih vojvodstvih preko 50, vsiljuje vprašanje idejnosti. In ta

preseneča, kajti krizo, v kateri so slovenska gledališča s tem, da smatramo, da ne more biti modernega gledališča brez ekstravagantnih francoskih avtorjev iz zahoda, so oni že zdavnaj preboleli.

Poljaki so bili prvi od socialističnih držav, ki so uprizorili dela Ionesca, Becketta, Camusa in drugih. Danes več v glavnih gledališčih teh avtorjev ne zasledimo. Poljaki so namreč rešili vprašanje pestrosti programov s tem, da so za »navadno« publiko uvrščali dela, ki so vredna in pestra, za zahtevnejše gledalce pa ustanovili manjše, eksperimentalne odre. S tem so dosegli to, o čem še pri nas razpravljajo, namreč, da so glavne gledališke hiše s tem »oficielnim« programom, ki je zanimiv za intelektualca in delavca, vedno — polne! Programi malih, eksperimentalnih odrov pa so prikrojeni za gledališko publiko, ki zahteva dela, katera navaden občan odklanja.

Se ena značilnost poljskega kulturno zabavnega življenja so — klubi. Teh je na Poljskem več kot gostiln. V njih najdejo Poljaki zabavo in kulturno razvedrilo. V njih imajo razna politična in gospodarska predavanja, ki so vedno dobro ob-

skana. Pred vsako premiero gledališkega dela po klubih seznanjajo občane z vsebino in kvaliteto dela. V enem izmed teh varšavskih klubov sem imel sam razgovor z občani pred premiero Držičevega *Dundo Maroja* in pozneje predavanje o življenju in ustvarjanju Cankarja. Tako vzpostavijo prvi stik z gledalcem. Morda je za to pri nas gledališče od tujeno ravno od tistih gledalcev, katerim bi morali nuditi vso podporo. Strinjam se z gledališkimi teoretiki, ki trde, da je kvaliteta vsakomur razumljiva, toda, ali je v tej isti kvaliteti odgovor na vprašanja, ki teže ali jih v vsakodnevem življenju postavlja občan?

Celjsko gledališče, ki živi in dela v izrazito industrijskem okolju, bi moralo uravnati svojo repertoarsko politiko tako, da bi lahko z njo širilo obzorja ljudem, ki morda do danes niti ne vedo, kaj od gledališča lahko sploh dobe. Ker pa ima Celje veliko gledališko tradicijo, ima torej že stalno gledališko publiko. To bi lahko seznanjali na eksperimentalnem odru z najvidnejšimi dosežki evropske dramaturgije. Vendar je o tem govoriti še vedno — iluzija, ko vemo v kakšnih materialnih težavah se kulturne ustanove nahajajo. Pri nas se še vedno zadovoljujemo s tem, da tovarne predstavo plačajo (abonma), ansambel pa posreduje delo dvajsetim občanom!

Nani

Združeni pevski zbori pod vodstvom dirigenta Julija Goriča iz Laškega so v Rogaški Slatini znova z borbeno in narodno pesmijo bogatili številne poslušalce. Julij Gorič pravi, da ni ravno najlažje takole stopiti pred pevce, ki so iz različnih zborov, in to brez kakršnekoli skupne vaje, toda blagovlasna in ponosna pesem je ubranjo zazvenela in marsikatero oko je bilo rosnjo. Tako v Planini kot v Rogaški Slatini so na občinskem prazniku nastopili pevci iz Celja, Laškega, Radeča in Sevnice. Foto: J. Klančnik

KOTIČEK ZA BRALCE

Pred nedavnim so končali uređitvena dela v knjižnici DPD »Svoboda« v Gaberju. V knjižničnih prostorih so uredili ustreznejšo razsvetljavo in poseben čitalniški kotiček. Omenjena knjižnica ima razen mestne najbogatejši knjižni fond. Število tisočih knjig presega petnajst tisoč. Nanovo urejen čitalniški kotiček je zametek čitalnice, ki bo nudila občanom veliko število časopisov in revij. Knjižnica s čitalniškim kotičkom že posluje. Ureditve knjižnice je uspeh novega odbora knjižnice.

b.

KOORDINIRANA MENJAVA KNJIG

V prostorih nekdanje osnovne šole v Dobrni so družbene in politične organizacije uredile svoje prostore. V isti zgradbi je dobila tudi nove prostore knjižnica. Novost pri knjižničnem delu bo koordinirana izmenjava treh knjižničnih fondov iz zdraviliške knjižnice, knjižnice prosvetnega društva in mladinskega doma. S tem bodo bralcu omogočili večjo izbiro knjig. Knjižnica bo pričela z delom že prihodnji teden.

a.

PO ZGODOVINSKI OBLETNICI

Slovaška ljudska vstaja

Slovaška ljudska vstaja je bila ena najpomembnejših manifestacij odpora proti fašizmu v okupirani Evropi in hkrati manifestacija protifašistične mednarodne solidarnosti.

Ko so 29. avgusta 1944 vpadle na Slovaško do zob oborožene SS divizije, je večina slovaškega naroda vedela, kaj mora storiti: osvoboditi deželo militaristične in policijske oblasti okupatorja in pomesti s klerikalnim fašističnim režimom. Ta osnovni smoter je zbral okrog zavestnih sil, ki so se pod vodstvom komunistov že borile v ilegali, široko in edinstveno fronto ljudskih množic: delavce, kmetovalce, rodoljubno inteligenco in protifašistično buržoazijo. Narodna enotnost je s svojim demokratičnim programom našla svoj izraz v najvišjem upravnem telesu — v slovaškem narodnem svetu, ki so ga ilegalno formirali 1943. leta. Ob njem so morale propasti špekulacije, sklenjene v Münchenu.

Čehoslovaška buržoazija, ki jo je predstavljala vlada v Pragi, ni priznavala ne socialnih ne ekonomskih ne kulturnih zahtev Slovaške. Uradni »čehoslovakizem« je Slovakom

celo odrekal pravico do samostojnega narodnega razvoja in pravičnega državnega pravnega položaja. Ko je »slovaško vprašanje« uradne češke buržoazije v Münchenu skrhiral, se ji je zoperstavil močan slovaški nacionalizem. Ta je vodil Slovaško po poti avtonomije: marca 1939. leta pa je s pomočjo nemške pete kolone postal glavni Hitlerjev instrument za razbijanje samostojnosti čehoslovaške države; slovaški separatisti so v Berlinu razglasili tako imenovano slovaško državo z marionetno klerikalno fašistično vlado. Toda slovaški narod se je v teku vojne zavedel, da takšna »rešitev« ne pomeni narodne in socialne osvoboditve, marveč ga pelje v objem najhujšega sovražnika — nemškega nacizma in militarizma. Sele ljudska vstaja je pričela porajati — po zaslugi češke KP novo napredno in nacionalno pravično državo.

Na osvobođenem ozemlju so takoj formirali oblast v obliki ljudskih

odborov, v katerih so bili predstavniki delovnega ljudstva. V njih so se nosilci narodnoosvobodilne revolucije naučili upravljati, organizirati in voditi novo družbo. Tako je slovaška ljudska vstaja postala visoka šola v procesu političnega zorenja slovaškega delavskega razreda, ki je prihajala na pozornico kot nova sila, ki je edina sposobna zagotoviti uspeh ljudske revolucije. Borbenost slovaškega naroda je izpolnila veliko politično nalogo, četudi je bila premagana in izpostavljena posledicam.

Nova čehoslovaška država je s skupno vlado Narodne fronte Čehov in Slovakov dosledno odklonila ekonomske in kulturne družbene razlike med obema državama, razlike, ki jih je ustvarila kapitalistična preteklost. Že prvi program, sprejet aprila 1945 v Košicah je bil činitelj socialne in ekonomske izravnave: prišlo je do nacionalizacije in agrarne reforme. V naslednjih letih je Slovaška dobila desetine tovarn iz čeških pokrajin. Po 1948. letu pa, ko je bil dokončno določen socialistični razvoj Čehoslovaške, se je pričela močno razvijati tudi Slovaška. Po osvoboditvi so tu zgradili 250 novih tovarn in država s štiri in pol milijona prebivalcev je za več kot dvajsetkrat povečala svoje industrijske zmogljivosti.

Jiri Hlušička

ZELEZARNA, CINKARNA, EMAJLIRKA Lastni energetski viri

Ob iskanju najugodnejše rešitve energetskih virov za nemoteno proizvodnjo po končani rekonstrukciji štorske železarnice je osvojen predlog, da bi energetske objekte gradili skupno s Cinkarno in tovarno emajlirane posode za potrebe vseh. Novi obrati štorske železarnice bodo zgrajeni na teharskem polju vse do ceste Teharje—Celje. Na drugi strani ceste pa bodo po končani rekonstrukciji Cinkarne stali cinkarniški obrati, v neposredni bližini. Ker navedene proizvodne enote uporabljajo pri svojih tehnoloških procesih veliko enakih energetskih virov, je skupno reševanje tega vprašanja dobrodošlo. Tako bi železarna proizvajala v lastnem proizvodnem objektu kisik, Cinkarna paro, Tovarna emajlirane posode pa aceten.

Prva faza rekonstrukcije na elektro plavžu je končana z dograditvijo novega 110 KV daljnovoda iz Sefc. Urejena je že tudi nova transformatorska postaja v Štorah, katere zmogljivost bo ustrezala potrebam. Po končani rekonstrukciji se bo proizvodnja železarnice povečala na približno 25 milijard dinarjev proizvodne vrednosti. Ob tem se bo število zaposlenih povečalo le za okrog 10 odstotkov. Ta uspeh bo odraz avtomatizacije in ustrežnejšega tehnološkega procesa, ki danes bazira na primitivni — ročni proizvodnji.

J. Sever

Prometna kronika

VINJEN POD AVTO

V Drešnji vasi je vinjen kolesar povzročil težko prometno nesrečo ter za posledicami umrl. Do nesreče je prišlo, ker je vinjen kolesar JURIJ KOVAC nenadoma zavil na sredino ceste pred osebnim avtomobil, ki ga je usmerjala MARIJA BERGLEZ iz Maribora. Voznica ni mogla preprečiti trčenja, težko poškodovani kolesar je naslednji dan podlegel poškodbam.

NEZAVAROVANO DELOVIŠČE NA CESTI

Na cesti tretjega reda v Smartnem ob Paki se je mopedist IVAN RAKUN iz Redice ponoči z mopedom zaletel v kup gramoza, ki so ga delavci ob popravilu pustili nezavarovanega na sredini ceste. Težko poškodovani mopedist je bil prepeljan v celjsko bolnišnico.

NEPREVIDEN OTROK

V Velenju je štiriletna SIMONA SOLINC neprevidno prečkala cesto ob otroškem igrišču v trenutku, ko je po cesti privozil osebni avtomobil, ki ga je upravljala JANEZ OMERZA iz Petrovca. Pri trčenju je bil otrok težko telesno poškodovan in ga je voznik takoj prepeljal v velenjsko ambulantno, od tu pa so otroka prepeljali na zdravljenje v celjsko bolnišnico.

VLAK GA JE POVOZIL

V Legoljah pri Sevnici je pešec JOZE POLJŠAK prečkal železniško tiro v trenutku, ko je prihajal vlak. Lokomotiva je ponesrečeno pešca vlekla s seboj še več metrov. Ponesrečeni JOZE POLJŠAK je bil na mestu mrtve.

SKORAJ VSAK DAN NAD

60 kilometrov

V Kapelah pri Brežicah so pred nedavnim ukinili poštni urad in namesto njega uvedli pošto zbiralnico, pismošča Lahovič pa mora vsak dan zjutraj po pošto v Dobovo in jo potem spet popoldne odpeljati iz zbiralnice v Dobovo. Do ukinitve poštne urada so pošto dostavljali v vreči v Kapele, nato pa jo je pismošča dostavljala naslovljenecem. Sedaj to sicer nekako še gre, a ob slabem vremenu in pozimi? Kakor nam je povedal pismošča, bo pozimi dostavljala pošto po vaseh, in to vsak drugi dan. Ali bo še imelo kak smisel biti naročen na kak dnevnik? Kako bo z dostavo nujnih brzojav? Po pakete morajo zdaj naslovljenci v Dobovo. Manjše pakete pa vendarle sprejema zbiralnica, a samo od odpošiljateljev. Ali pošta uprava res ne najde druge rešitve? Ali res ne bi mogla vsaj pakete dostavljati iz Dobove do zbiralnice v Kapelah, kakor je prej dostavljala iz Brežic vso pošto? Ljudje v Kapelah in v vaseh Podvinje, Rakovec, Slogonsko, Jereslavec, Zupelevec in Vrhnje se vprašujejo, zakaj vse to. Mar je direkcija PTT kaj prihranila? Poleg honorarno zaposlene uradnice na zbiralnici bo morala kaj kmalu poleg dosežanega pismošča namestiti še enega, da bo dostava pošte potekala v redu, saj nad 60 kilometrov vsak dan peš in z mopedom je le preveč za enega samega pismošča.

D. V.

K »Dobrnskim dilemam«

Zavod za upravljanje nepremičnin je uradno sporočil, da krivda za problem, ki smo ga pod naslovom »Do-

brnska dilema« objavili, ne zadene omenjeni zavod, ker se je v celoti in dosledno držal zakonitih predpisov in odločitev pristojnih organov.

Odgovora ne objavljamo v celoti, ker v samem članku tudi ni bilo nikjer zabeleženo, da bi krivdo pripisovali avtorjem odgovora. S tem, da je zavod samoiniciativno v uredništvu predložil dokaze o svojem zakonitem postopku, odklanja tudi svojo odgovornost do opisanega problema.

S tem pojasnilom pa seveda problem ni prišel z dnevnega reda, kakor tudi zavod za upravljanje nepremičnin ni edini faktor, ki bi utegnil biti pristojen za rešitev problema.

Uredništvo

ZLATA POROKA

Tovariš Verbič Martin (82 let) in njegova žena Kunigunda (70 let), oba doma iz Dobrne, sta letos, po petdesetih letih skupnega življenja, preživetega v ljubezni in soglasju, dočkala zlato poroko. Zlatoporočena sta v spremstvu priči in svatov na matičnem uradu v Dobrni ponovno izrekla svoj »da«.

Ob tem pomembnem življenjskem jubileju jima hčere, vnuki in vsi znanci želijo še dolgo let skupnega življenja!

Čestitkam se pridružuje tudi uredništvo »Celjskega tednika«.

KRONIKA NESREČ

Stefan Skrel je na Mariborski cesti padel z motorjem. Pretresel si je možgane. Avgust Sket iz Spodnjega Gabernika pri Smarju je padel. Dobil je poškodbe na glavi. Rafael Kundih iz Gotovelj je pri delu do bil opekline na nogi. Franc Zver iz Vrba pri Zalcu je padel s priklole. Pretresel si je možgane.

PODRL PEŠČA

V Ločel ob Savinji je motorist SKORNSEK PAVEL iz Brega pri Polzeli povzročil težko prometno nesrečo. Imenovan je vozil brez voznškega dovoljenja z veliko hitrostjo bratavo motorno kolo in na ovinku zadal v pešca JOZETA TURNSKA, ki je šel peš ob kolesu. Pešec je utrpel težke poškodbe, motorist in sopotnik pa sta bila lažje poškodovana.

SMRT PEŠČA NA AVTOCESTI

Pretekli teden se je pripetila na avtocesti Ljubljana-Zagreb v vasi Obrežje, težka prometna nesreča, v kateri je izgubil življenje pešec ANTON POVH, ki je prečkal cestišče in se ni prepiral, če je prazno. V naslednjem hipu ga je avtomobil inozemskega voznika kljub zaviranju zadal tako močno, da je ponesrečenec takoj umrl.

RADIO CELJE

V tednu od 14. do 20. septembra bo kronika v programu celjskega radia vsak delavnik ob 17.00, obvestila ob 17.10, plošče po željah ob 17.35, zabavna glasba in reklame pa ob 17.45. Razen tega se bodo na srednjem valu 202 zvrstili med 17. in 18. uro še naslednje oddaje:

Ponedeljek, 14. septembra: 17.15 poje Ivo Robić, 17.25 športni pregled;
Torek, 15. septembra: 17.15 domače melodije, 17.25 mladinska oddaja;
Sreda, 16. septembra: 17.15 G. Gershwin — Amerikanez v Parizu;
Četrtek, 17. septembra: 17.15 madžarski plesi, 17.25 radijska univerza;
Petek, 18. septembra: 17.15 trio Bardorfer in trio Kovac;
Sobota, 19. septembra: 17.15 za prijeten konec tedna;
Nedelja, 20. septembra: 12.00 pogovor s poslušalci, 12.10 obvestila, 12.15 naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo, 12.25 v veseljem ritmu, vmes reklame, 12.45 ob 70-letnici Tovarne emajlirane posode.

ČITAJTE

Celjski tednik

GIBANJE PREBIVALSTVA

CELJE

V preteklem tednu se je rodilo 25 deklet in 24 dečkov.

POROCILI SO SE:

Karl Počivalšek, električar iz Vel. Širja in Milena Hochkraut, knjigovodkinja iz Ogeč. Peter Hribnik, uslužbenec iz Celja in Erika Andrijaš, uslužbenka iz Bukovčaka. Anton Bobnič, kmetijski tehnik iz Celja in Veronika Škoberne, poljedelka iz Hruševca. Vid Zalokar, delavec iz Celja in Karolina Šumelj, bolnišnica iz Prožinske vasi. Milan Petrovič, uslužbenec iz Celja in Ivanka Bevc, frizerka iz Preske. Leopold Škorjanc, strojni tehnik iz Celja in Matilda Arnshek, učiteljica iz Krivice. Ivan Ručigaj, elektrotehnik iz Celja in Magdalena Serdoner, uslužbenka iz Parizl. Avgust Golavšek, mizar in Jožefa Osvaldič, delavka oba iz Celja. Mehdi Isljami, kemični tehnik in Franciška Pučnik, uslužbenka oba iz Celja.

UMRLI SO:

Martin Prosenec, upokojenec iz Celja (81). Jožef Podkrižnik, upokojenec iz Lače vasi (56). Jurij Kovac, upokojenec iz Polz (57). Anton Zorko, upokojenec iz Celja (60). Dragutin Tratar, upokojenec iz Celja (68). Antonija Užmah, poljedelka iz Lemberga (55). Angela Sklamba, kuharica iz Zgornje Ložnice (40).

SEVNICA

V mesecu avgustu sta bila rojena ena deklica in en deček.

POROCILI SO SE:

Franc Podlogar, posestnik iz Murne in Amalija Slapsak, poljedelka iz Osredka. Anton Gabrič, uslužbenec PTT iz Rake in Marija Zibret, učiteljica iz Biance. Ivan Iljaš, poljedelec iz Bizeljskega in Ana Požega, poljedelka iz Bizeljskega. Franc Kramžar, pismošča iz Leskovca in Marija Repovž, poljedelka iz Leskovca. Karl Zibret, železnikar iz Biance in Sonja Troha, tranzistorika iz Biance. Martin Gračnar, strojevodja iz Veje in Ana Klenovšek, poljedelka iz Okroglice. Rudi Stopar, strojni tehnik iz Dol. Boštana in Jasenka Bouček, ekonomistka iz Zagreba. Alojz Cerenak, rudar iz Hrastnika in Terezijska Kozinec, poljedelka iz Smarja. Jože Gorenc, delavec iz Studenca in Ljudmila Felicjan, poljedelka iz Rovišč. Francišek Kunšek, delavec iz Senovega in Ivanka Konajzler, poljedelka iz Dol. Orel.

UMRLI SO:

Franc Klanšek, prevzitar iz Orehevega (77). Marija Osepč, gospodinja iz Ledine (42). Anton Zagorč, ključavničar iz Orehevega.

Komisija za delovna razmerja pri obrtnem centru »Zarja« Zalec

razpisuje naslednja prosta delovna mesta:

- 2 KVALIFICIRANA KLJUČAVNICARJA
- 2 KVALIFICIRANA KLEPARJA
- 1 KVALIFICIRANEGA VODOVODNEGA INŠTALATERJA

ter naslednja prosta učna mesta za:

- 2 STRUGARSKA VAJENCA
- 4 KLJUČAVNICARSKA VAJENCE IN
- 2 KLEPARSKA VAJENCA

Prošnje poslati na naslov: Obrtni center »Zarja« Zalec. Razpis velja do zasedbe delovnih oziroma učnih mest.

Skupščina občine Celje

OBVESTILO

Obveščamo vse prebivalce mesta Celja, da bo posebna strokovna ekipa izvršila

splošno obvezno
DERATIZACIJO

v času od 14. 9. do 30. 9. 1964.

Prosimo prebivalce, da z aktivnim sodelovanjem pomagajo ekipi in se ravnajo po njihovih navodilih.

Upravni odbor Splošne bolnice Celje razpisuje za potrebe pljučnega oddelka v Novem Celju delovno mesto

Učitelja - vzgojitelja

Pogoj: končano učiteljsiše.

Osebnih dohodkov po pravilniku o delitvi osebnega dohodka.

Prošnje z opisom dosedanjih zaposlitev je vložiti pri upravi Splošne bolnice Celje do 25. 9. 1964.

RAZPIS

SOLA ZA ZDRAVSTVENE DELAVCE V CELJU RAZPISUJE
vpis v 1. letnik oddelka za odrasle

Šolanje traja 4 leta.

Sprejetih bo 40 kandidatov.

Pogoji za sprejem so: dokončana osemletka, najmanj enoletna zaposlitev v zdravstveni službi ter uspešno opravljen sprejemni izpit. Kandidati naj do 20. septembra predložijo ravnateljstvu šole:

1. prošnje kolkovane s 50 din;
2. spričevalo o dokončani osemletki;
3. potrdilo o zaposlitvi ter izjavo delodajalca, da jim bo omogočil izvrševati vse šolske obveznosti;
4. izjavo o plačevanju šolnine.

Sprejemni izpiti iz slovenskega jezika in matematike bodo potekali po razporedu, ki bo objavljen na šolski oglasni deski.

Začetek pouka bo 1. oktobra.

Stroške šolanja in sprejemnih izpitov krijejo kandidati sami.

Sola sprejema tudi izredne učence. Možnost vpisa imajo zdravstveni delavci, ki so uspešno dokončali osemletko in nižjo zdravstveno šolo in imajo najmanj petletni delovni staž na delovnem mestu zdravstvenega delavca z nižjo izobrazbo.

Prošnje kolkovane s 50 din in dokumente, ki dokazujejo, da kandidat izpolnjuje gornje zahteve, sprejema ravnateljstvo šole do 20. septembra 1964.

Stroške šolanja krijejo izredni dijaki sami.

Ravnateljstvo

OBJAVE IN OGLASI...

IZLETNIK

Vabljeni vas na naše izlete:

1. OBČINSKA ZDRUŽENJA IN KRAJEVNE ORGANIZACIJE ZB NOB — organiziramo 1-dnevno avtobusno potovanje v GRAZ — 1. novembra za člane ZB in svoje padlih bratov. Prijave sprejemamo do 30. septembra 1964, podrobne informacije prejmete v naši poslovalnici.
2. RIM-NEAPELI-CAPRI-BENETKE-TRST 8-dnevno potovanje z vlakom;
3. PARIZ-NICA-MONTE CARLO-MILANO — 9-dnevno potovanje z vlakom;
4. TRST-BENETKE — stalni 1 ali 2-dnevni izleti z avtobusi;
5. PO GORENJSKI-PRIMORSKI — 2-dnevni izleti z avtobusi za kolektive;
6. PLITVICE — 2-dnevni izleti z avtobusi za kolektive;
7. PO ISTRI — dvodnevni izleti z avtobusi za kolektive;
8. PO DOLENJSKI — 2-dnevni izleti z avtobusi za kolektive;
9. KOROŠKA — eno ali večdnevni izleti z avtobusi;

IZLETNIK VAM NUDI:

- organizacijo izletov in prevozov strokovnih ekscurzij z modernimi turističnimi avtobusi po domovini in v inozemstvu;
- posreduje vam nabavo potnih listov in tujih vizumov v najkrajšem času;
- vršimo menjavo valut;
- vršimo rezervacije v spalnih vagonih in na JAT avioni, rezervacijah za letni odih;
- v prodaji imamo avtokarte Slovenije in Jugoslavije, turistične karte Slovenije ter avtobusne in železniške vozne rede.

Poslovne prostore imamo v Celju na Titovem trgu, številka 3 pri Avtobusni postaji. Telefon 28-41, poštni predal 162.

Se priporočamo za cenjena naročila.

IZLETNIK CELJE

ŽIVINOZDRAVNIŠKA DEŽURNA SLUŽBA

Od 12. do 19. 9. 1964

Bojan Koželj, veterinar.

Celje, Kocenova 2 II

(pri hotelu Etyropa)

telefon: 25-67.

TURIZEM

PROMENADNI KONCERTI V ROGASKI SLATINI

V Rogaski Slatini imajo letos prvič tudi v septembru promenadne koncerte in sicer dopoldne in popoldne. Igra ansambel narodnega gledališča iz Splita.

KAM V NEDELJO

V nedeljo opozarjamo na veliko proslavo osvoboditve Gornje Savinjske doline v Gornjem gradu. Po proslavi bo velika družbena prireditev.

CELJSKA IZLETISKA

Za jesenske izlete priporočamo Stari grad, Sv. Ana nad Teharji, Svetino in Celjsko kočo. Povsod so dobro oskrbovana gostišča in spalniki planinskih domov.

ODDAJANJE ZASEBNIH SOB V CELJU

Zasebne sobe posreduje v Celju samo Turistični urad v Stanetovi ulici, poleg kina Metropol.

CENIK ZA ZIMSKO SEZONO

Interesanti lahko dobijo pri Celjski turistični zvezi cenik in prospekt za letošnjo zimsko sezono. Celjska turistična zveza, Celje, Ulica XIV. divizije 6, p. p. 94.

IZLET NA DOLENJSKO IN SKOMARJE

Oglejte si in turistično društvo Celje, sporoča, da je za ekscurzijo na Dolenjsko in v Skomarje še nekaj prostih mest. Na Dolenjsko potujemo v nedeljo dne 27. sept. in si bomo ogledali Novo mesto, Dolenjske Toplice, Kočevje in Ribnico, v Skomarje pa v petek 25. tm. popoldne; nazaj grede ogled Zilkega samostana. Informacije in prijave v Turističnem informacijskem uradu, v Stanetovi ulici poleg kina Metropol.

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

Dne, 17. septembra 1964 — »SLEPI MUZIKANT« — ruski film

KINO

KINO SEVNICA

Dne, 16. septembra 1964 — »PLOCNIK PARIZA« — francoski film

KINO »SVOBODA« Sempeter

Dne, 12. in 13. septembra 1964 — »SEPETANJE NA BLAZINI« — ameriški barvni CSC film

Dne, 15. septembra 1964 — »VZGOJA SRCA« — francoski film

BRILJANTEN TEK

SODNIKI SO SE ENKRAT IZMERILI PROGO. DOLŽINA JE BILA TOČNA — 80 METROV, NITI CENTIMETRA MANJ, NITI CENTIMETRA VEČ. REKORDNI ČAS MORA BITI PRIZNAN.

Sobotni atletski miting na stadionu Borisa Kidriča v Celju bo vsem gledalcem ostal še dolgo v spominu. Ne zato, ker so nastopili nekateri gostje iz Avstrije in Izraela, marveč zato, ker se je na tem tekmovanju posebej izkazala domačinka Draga Stamejčičeva. V teku na 80 metrov čez ovire je s časom 10,5 sekund izenačila svetovni rekord. To je čas, s katerim je državna rekorderka postala tudi solastnica svetovnega rekorda na tej progi. Stamejčičeva je tekla izredno in že njena velika prednost in cilju je gledalcem vlla upanje, da je dosegla izreden uspeh. To upanje se jim je še utrdilo, ko so videli sodnike, ki so pričeli ponovno meriti progo in ki jim je Dragin trener, tov. Fedor Gradišnik naznanil, naj si priključijo v spomin izreden tek ter jim omenil presenečenje. Ko so razglasili rezultat, je na tribuni završalo kot še nikoli. Navdušenje je bilo upravičeno. Prvič v zgodovini jugoslovanske atletike je uspešno našemu atletu dosegel svetovni rekord.

Svetovni rekorderki Dragi Stamejčič k doseženemu rezultatu iskreno čestitam in ji želimo v bodoče še več takšnih podvigov.

Zaradi tega izrednega uspeha so vsi

ostali rezultati postali nekako »manjvredni«, pa čeprav je bilo med njimi nekaj takih, ki so vredni posebne pozornosti. Tu je predvsem izraelski državni rekord za žene na 100 metrov. Zmagovalka Sipralsky je za dve desetinki prehitela Lubejevo, ki je z rezultatom 11,8 postavila slovenski rekord. Poleg tega je bila Lubejeva druga v teku čez ovire z 11,4 ter prva pri skoku v daljino s 6,02 m. V skoku v višino je Vlvod premagal 205 cm, v metu diska je bil Vravnik s 47,59 m drugi. Odlični so bili tudi rezultati v teku na 100 metrov za moške. Zmagal je Psavkin (Izrael) v času 10,4. Zaletelj je bil drugi z 10,5. Kolnik tretji z 10,7. Ajdič pa četrti z 10,8.

Poleg svetovnega rekorda je Stamejčičeva zabeležila še drugo do tretje mesto pri skoku v višino s 150 cm. V teku na 5000 m se je poznalo, da Cerven še ni v najboljši formi. V metu kopja je Urbančičeva z rezultatom 48,33 metra postavila nov celjski rekord in obenem letošnji najboljši rezultat v Jugoslaviji.

OKREPITEV ZA AD KLADIVAR

Na ekipnem državnem prvenstvu za člane bo AD Kladivar nastopil okrepjen z dvema svojima atletoma, ki sta se pravkar vrnila iz JLA. To sta tekača Franc Naraks in Franca Primožič.

Obema ob povratku z odsluženja kadrovskega roka najlepše pozdrave in želje za doseg nadaljnjih uspehov pri svojem matičnem klubu.

CELJSKI STRELCI NA DRŽAVNEM PRVENSTVU

Na devetnajstem državnem prvenstvu v streljanju, ki je bilo prejšnji teden v Ljubljani, je sodelovalo deset celjskih strelcev. Letošnje tekmovanje za državno prvenstvo je bilo eno najkvalitetnejših, saj je bilo doseženih več državnih rekordov. Enega od teh je zabeležila ekipa celjskih pištolarjev z MK pištolo Drulov, posamezni člani ekipe so dosegli naslednje izide: Jože Tržan 525, Mejavšek 495, Strajher 493 in Rozman 491 krogov.

Med posamezniki je v tej disciplini postal državni prvak Jože Tržan z rezultatom 525 krogov. V streljanju z vojaško puško je Jager osvojil osmo mesto s 507 krogi in tako postal kandidat za državno reprezentanco. Z MK pištolo proste izbire je Jože Tržan zasedel s 531 krogi peto mesto. Z malo več sreče, z dvema krogoma več, pa bi lahko dobil tudi srebrno medaljo.

E. S.

NAMESTO OBLJUBLJENEGA PRISPEVKA

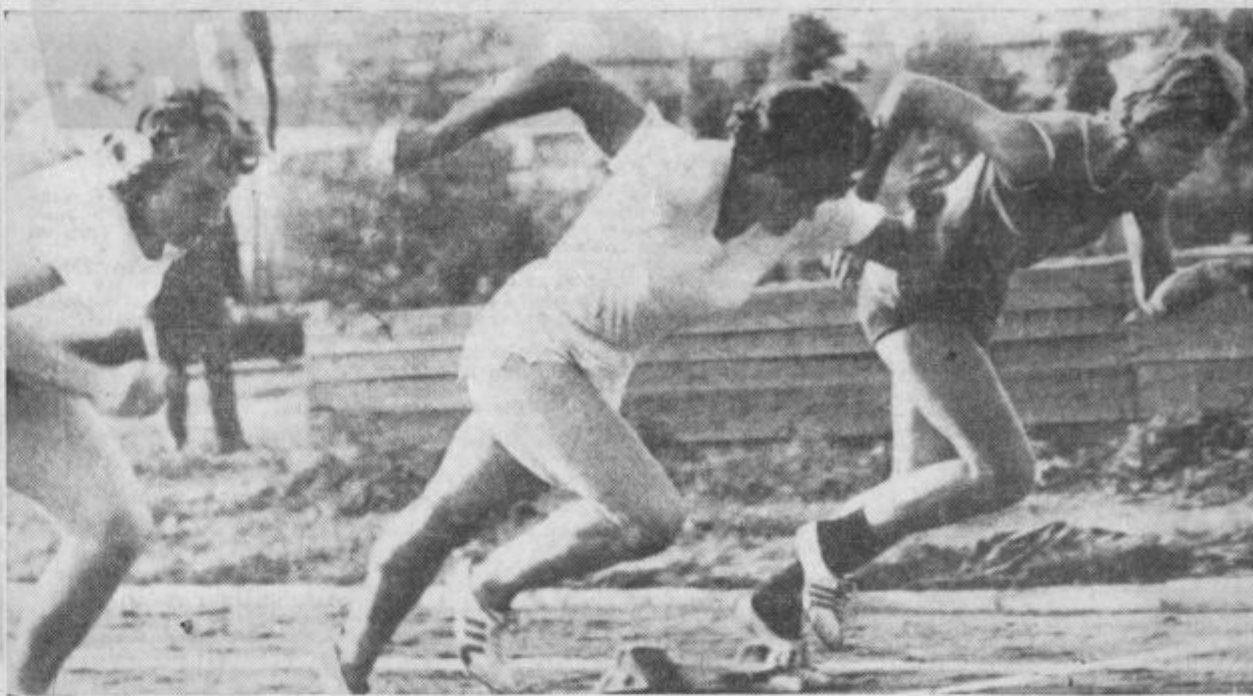
Po programu in dogovoru s pobudnikom javne razprave »ob vstopu ND Kladivar v drugo zvezno ligo želimo razpravljati konstruktivno«, sekretariatom OK ZMS v Celju, bi moral prispevek za današnje število napisati jaz. Toda opravičiti se moram predvsem sekretariatu OK ZMS ker te obljube ne bom izpolnil. Zdi se mi namreč, da v trenutnem položaju, ko nekateri športni delavci obsojajo ta način razprave in iščejo zanj krivca v uredniški športne rubrike Celjskega tednika, to je v meni, ne bi bilo prav, da posežem v to debato. To tudi zavoljo tega, ker me je ta obtožba nekaterih odgovornih ljudi močno osebno prizadela. Ne gre za opravičevanje, toda ko je uredništvo lista sprejelo pobudo sekretariata OK ZMS za javno razpravo ob vstopu ND Kladivar v drugo zvezno ligo ter o drugih problemih športa, ki se pojavljajo v tej zvezi ali drugače, jo je osvojilo predvsem zato, da tudi na ta način prispeva k razčiščenju nekaterih vprašanj, ki so se pojavila zdaj pa tudi že prej, pa so ostala nejasna oziroma nerešena. Sekretariat OK ZMS je hotel zadržati svojo pobudo pri tej razpravi predvsem zaradi tega, da bi probleme celjskega športa in tudi nogometa osvetlil s stališča mladih, to je tistih, ki se v teh organizacijah najbolj udeležujejo. Zato je tu odveč govoriti o osebnih krivdi kogarkoli; odveč je vsaka beseda: ta nam je to skuhal; pa ne zaradi opravičevanja, ker tega ni treba, marveč zaradi resnice, zaradi dejstev.

Uredništvo Celjskega tednika je sprejelo pobudo o javni razpravi tudi zaradi tega, ker je tak način menjave mnenj danes in vsepovsod močno forsiran in edino pravilna pot za razčiščenje stališč. Gre tudi za to, da lahko le borba (tudi različnih) mnenj najbolj osvetli določen problem in ga postavi tja, kamor je treba. Prepričan sem, da se bo tako končala tudi ta razprava, za to jamči tudi sekretariat OK ZMS, in da drugače sploh biti ne more. Zakaj torej ostre obsodbe nekaterih na račun osebne »krivde« za vodenje te razprave?

In ker sem se lotil tega pisanja z osebnega stališča, še to: kaže, da so nekateri pozabili, kdo se je pred občinsko skupščino zavzemal, da mora ND Kladivar dobiti dodatna sredstva, če se uvrsti v drugo zvezno ligo. Tudi o očitku, da Celjski tednik (govorim za športno rubriko) ni nudil dovolj podpore ND Kladivar, bi se dalo govoriti, zlasti še, če pregledamo sestavke, ki so bili napisani v zadnjih mesecih na račun tega športnega kolektiva. V njih ni niti ene besede, ki bi kakorkoli zmanjševala uspeh tega moštva. In kdo je napisal komentar o delu izvršnega odbora nogometnih društev v Celju ter obsodil nekatere razbijaške tendence, ki so izhajale iz drugih nogometnih kolektivov, pa bi slabše delo ND Kladivar? Sicer pa, ne zaradi opravičila, zaradi dejstev in resnice!

Spričo obtožb o osebnih krivdi, da se je ta razprava začela v Celjskem tedniku, se ne čutim dovolj močnega, da bi lahko tudi v naprej uspešno urejeval športno rubriko v listu. Zato sem ob zaključku redakcije po to število prošil, da me razrešijo dolžnosti urednika športne rubrike. Prošnja je bila uresničena, ker so me tovariši razumeli, da ne maram biti nikomur kamen spotike.

M. Božič

Start teka, ki je prinesel Dragi Stamejčičevi svetovni rekord. Rekorderka v sredini, na levi Marjana Lubej

ZAMUJENA PRILOŽNOST

Štajerski derby v drugi zvezni ligi se je končal z miroljubnim izidom 2:2. S tem rezultatom so lahko zadovoljni kvečjemu Mariborčani, nikakor pa ne igralci Kladivarja, saj so že dobljeno tekmo proti pričakovanju izpustili iz rok. Domačini z Glazije so imeli namreč takšno prednost, da menda ni bilo nikogar, ki bi dvomil v presenečenje. In vendar je prišlo (tako je pač v nogometu),

in to celo v vodstvu Kladivarja z 2:0 ter v času, ko je imel Maribor na igrišču enega igralca manj. Skoda, zares škoda, saj bi si Kladivar po zaslugi izredne igre celotnega moštva pošteno zaslužil ne samo zmago, marveč tudi obe točki. Navzlic remiju je Kladivar vendarle moralni zmagovalec štajerskega derbyja, saj je dokazal (tudi s to igro), da sodi v zvezno družbo nogometnih enajstoric in da se ni bati za njegov obstoj v tem izredno zahtevnem prvenstvenem boju za točke.

Po nedeljskem petem kolu v drugi zvezni ligi je Kladivar na osmem mestu lestvice s petimi točkami ter izenačenim razmerjem v golih 10:10.

S tekmo proti Mariboru se je končala serija treh zaporednih tekem doma; zdaj bo Kladivar moral kar štirikrat zapovrstjo na pot. Tako ga že v nedeljo pričakuje Slavonija, ki je v dosedanjem boju zbrala prav tako pet točk. Naslednji tekmeči, ki bodo gostili Kladivarjeve nogometaše so: Olimpija (20. sept.), Istra (4. oktobra) ter Borac (11. oktobra). V vseh primerih, razen Istre, gre za izredno renomirana moštva, in borba z njimi bo več kot trda in zahtevna. Upajmo in želimo, da Kladivar tudi v tej izredno težki preizkušnji ne bo razočaral.

M. Božič

STRELCI V SEDRAŽU IN REČICI

Na pobudo štajerske družine »Gvido Pavlič« je bilo v Sedražu nad Laškim v nedeljo meddružinsko tekmovanje v streljanju z MK puško. Najboljša mesta so zasedli: 1. SD rudnik Hrastnik 572, 2. SD Dušan Poženel, Rečica 541 in 3. SD Ernest Draksler iz Hrastnika 471 krogov. Med posamezniki pa sta najboljša uspeha zabeležila: 1. Lavrinec (Rečica) 171, 2. Stešl (Hrastnik-rudnik) 162 krogov itd.

Meddružinsko srečanje z MK puško ter pištolo Drulov pa je bilo tudi v Rečici. Ekipa: 1. SD Dušan Poženel, Rečica 707, 2. SD Gvido Pavlič, Sedraž 697, 3. SD rudnik Laško 615. Posamezniki: 1. Lavrinec (Rečica) 243, 2. Hrastnik (Sedraž) 193, 3. Majda Pilih (Rečica) 188 krogov. Pištola Drulov: 1. Lavrinec 38, Ukmar (Rečica) 32 krogov.

V prvem kolu vzhodne nogometne conske lige so od enajstoric iz celjskega okraja najbolj zatajili konjski nogometaši, ki so izgubili srečanje v Ravnu proti tamošnjem Fužinarju z visokim rezultatom 7:0.

KOŠARKA

V okviru občinskega praznika šmarnske občine je bil v Rogški Slatini košarkarski turnir, na katerem je prvo mesto osvojila ekipa iz Prebolda pred Štorami in Rogško Slatino. Rezultati: Prebold : Štor 38:23, Štor : Rogška Slatina 45:45 in Prebold : Rogška Slatina 80:34.

ILIRIJA : ELEKTRA 85:46

Šostanjčani so zamudili priložnost, da bi pripravili sredi Ljubljane največje presenečenje. Po vodstvu 31:20 so popustili in dovolili domačinom, da so zmagali s 85:44.

Po daljšem premoru je v soboto startal tudi Miran Polutnik, ki je v teku na 400 metrov dosegel soliden čas 51,9 sekunde.

STRELCI V ROGAŠKI SLATINI

V okviru prireditve na čast praznika šmarnske občine je bilo v nedeljo v Rogški Slatini strelsko tekmovanje, na katerem se je zbralo 120 strelcev.

EKPIPE: 1. steklarna Rog. Slatina 647, 2. Šmarje 623, 3. Podčetrtek 617, 4. Mestnje 613, 5. Vrštni 559, 6. Vinski vrh 484 itd.

POSAMEZNIKI: 1. Kajterer (Šmarje) 172, 2. Danko Škorjanc 167, 3. Dolo Škorjanc 163, 4. Pokrajec (Rog. Slatina) 163 itd.

Vem ko so igralci Olimpa le s težavo premagali moštvo Papirničarja iz Radeč s 5:3, so nekoliko lažje delo imeli Velenjani, ki so odpravili mariborskega Kovinarja s 4:1.

V naslednjem kolu bodo igrali Maribor B in Papirničar iz Radeč, Kovizar ter Olimpijska Drava in velenjski Rudar ter Slovenske Konjice in Grafičar iz Murske Sobotice.

RUDAR : CELJE 2:1

Tudi v drugi tekmi slovenske nogometne lige v jesenskem delu prvenstva celjski železničarji niso imeli sreče. Dvoboj v Trbovljah proti tamošnjemu Rudarju so izgubili s tesnim rezultatom 2:1. Edini gol za Celje je dosegel Adžić.

Po drugem zavrtilaju je Celje na desetem mestu lestvice brez točke ter z negativno bilanco v golih 4:6.

V naslednjem kolu bodo Celjani sprejeli v goste ekipo mariborskega Železničarja.

MLADINSKI NOGOMET

V OKRAJNEM TEKMovanju

Hkrati s tekmovanjem v obeh skupinah okrajne nogometne lige za člane, se bo začelo tudi prvenstvo za mladinska moštva. Tudi slednja bodo nastopala v dveh skupinah in sicer tako, da bodo v prvi igrali mladinske enajstovice: Zalec, Šostanj, Smartno ob Paki, Brežice, Gotovlje in Vransko v drugi pa Olimp, Papirničar iz Radeč, Slovenske Konjice, Velenje in B ekipa Kladivarja.

DIRKA NA MAJHNH VOZIČKIH V CELJU

Ni naključje, da avto-moto društvo Slavko Šlander v Celju organizira go-kart dirke, dirke malih avtomobilov, skoraj vsako leto in to običajno za republiško prvenstvo. Dobro je temeljite priprave tehnične komisije društva, vestna organizacija, inozemska konkurenca in napoved tudi lepe nagrade za zmagovalec, so tista vaba, ki republiško zvezo avto-moto društev kaj rado napoti v Celje. Tako je naše mesto poleg Ljubljane in Kopra tista tekmovalna go-kart Mecka, ki odloča o republiških prvakih.

Tako bomo imeli v nedeljo, 13. septembra ob 14. uri zopet priložnost prisostvovati hudim borbam go-kart dirk. Prijave dajo slutiti, da se bodo razvile ogorčene borbe v obeh kategorijah 100 in 200 cm. Te kategorije so namreč značilne za te vrste dirk. Celjan Gajšek pa je še posebno zadolžen, da na tej progi letos ponovno uspešno brani naslov republiškega prvaka. Skratka, obetajo se zanimivi boji. Tekmovalna proga bo na Trgu svobode pred Narodnim domom.

DRUGI KLIC NA POMOČ

Upravni odbor nogometnega društva Kladivar je na začetku tega tedna naslovil na občinsko zvezo za telesno kulturo pismo, v katerem opozarja in seznani hkrati ta forum s težavami, v katerih se je društvo znašlo, zlasti zaradi pomanjkanja finančnih sredstev. V pismu je med drugim poudarjeno, da leži na občinskem servisu za več kot 5,3 milijona dinarjev neplačanih računov na imie nogometnega društva Kladivar. Zaradi pomanjkanja finančnih sredstev tudi ne morejo kriti obveznosti, ki jih imajo do strokovnih sodelavcev in ostalih.

Ce sodimo po tem pismu, pa tudi klicu na pomoč, s katerim so se pred kratkim oglašili celjski rokometaši, se zdi, da v finansiranju telesno-vzgojne dejavnosti, da ne omenjamo kvalitete športa, nekaj ni v redu. Ce vzamemo tokrat v pretes samo Kladivarjev primer, je takšno pismo povsem odveč. To predvsem zaradi tega, ker je občinska skupščina na svoji seji dne 9. junija sprejela na predlog takrat še samostojnega sveta za telesno kulturo sklep, da naj se nogometnemu društvu Kladivar zagotovijo dodatna sredstva v kolikor se uvrsti v drugo zvezno ligo. Zato — če imamo sklep tu, zakaj se ga ne izjavi in kakaj so potrebna takšna pisma, ki vnašajo v delo amaterskih telesnovzgojnih delavcev nezaupanje.

Svoje pismo pa upravni odbor ND Kladivar zaključuje takole: upravni odbor je sklenil, da zahteva takojšnjo finančno sanacijo društva in da občinska zveza za telesno kulturo skupaj z upravnim odborom društva rešuje tekočo problematiko na osnovi medsebojnega razumevanja. Razen tega prosi upravni odbor ND Kladivar občinsko zvezo za telesno kulturo, da vpliva na ostale športne in druge organizacije glede medsebojnih odnosov. Ce našim zahtevam do konca tega tedna, to je do 12. septembra ne morete ugoditi, piše upravni odbor ND Kladivar na koncu svojega pisma občinski zvezi za telesno kulturo v Celju, prosimo, da prevzame vodstvo društva v celoti. Upravni odbor po tem terminu ne prevzame nobene odgovornosti za nadaljnjo usodo društva.

In še enkrat — po našem mnenju so takšna pisma in opozorila povsem odveč, če bi se forumi, ki odgovarjajo za politiko telesne vzgoje v občini zavzeli za realizacijo sklepov, zlasti še tistih, ki so bili sprejeti na junjskem zasedanju občinske skupščine, saj dajejo jasne smernice za nadaljnje delo, za finansiranje telesnovzgojne dejavnosti, pa tudi za rešitev nekaterih drugih problemov. In končno, v teh sklepih je tudi ND Kladivar dobilo svoje mesto in za gotovilo za redno in normalno delo!

M. Božič

ODLIČEN ZAČETEK

Preteklo soboto so startali v prvi slovenski rokometni ligi tudi člani celjskega železničarskega kluba, ki so že v prvem srečanju pripravili prijetno presenečenje, saj so v Ljubljani premagali favorizirano moštvo Slovana s 17:11.

Tak začetek daje upanje, da se bodo celjski rokometaši v novem okolju odlično znašli. To jim tudi želimo!

-mb

KOŠARKA V DRUGI LIGI

Celjski predstavniki v drugi košarkarski ligi so v zadnjih tekmah dosegli naslednje rezultate: Celje-Zelena jama 71:41, Rudar-Zalec 71:47.

ODBOJKA

V tekmi druge republiške lige so Brastovci premagali ekipo celjskega Partizana 3:1.

B. W. CROOKS

(PLAGIAT)

7 groznih mož

V času, ko so bili v modi anarhisti, ki so vsak teden razstrelili kakega ministra, zastrupili kakega kardinala, vrgli pod vlak kakšnega načelnika postaje ali kako drugače razmrcvarili kakšno pomembno politično osebnost, je v glavi nadvse bistroumnega inšpektorja na Scotland Yardu, katerega ime je žal že pozabljeno, vzniknila sijajna ideja. »Saperlot!« je zarobantil, ko so mu sporočili, da so pred nekaj urami pritihotapili na hrbet znamenitega gospoda Bumbletona raketo, ki se je vžgala, takoj ko je stopil iz parlamenta, ter ga pogrnala tako visoko pod oblake, da mu je bilo nemogoče, vrniti se na zemljo nepoškodovan in je zato najbrž raje padel v morje, o čemer ni bilo dvoma, ker je morje naplavilo na obalo njegov cilinder in pa ministrsko listino s petdeset funti in fotografijo njegove metrese. »Saperlot!« je zarobantil bistroumni detektiv. »Anarhiste je treba zadeti v srce in jih enkrat za vselej uničiti!«

»Kje pa imajo srce?« je plaho vprašal njegov pomočnik.

»Crosby, vi ste bedak,« je zavpil znameniti detektiv in treščil s pestjo po mizi. »Njih srce je — to bi lahko vedeli! — Osrednji odbor, ki se nahaja prav tu, v Londonu, in Scotland Yardu tako rekoč pred nosom kuje najstrašnejše zarote. Če to ni sramota!«

»Seveda je sramota, sir. A kako jih hočete zadeti v Osrednji odbor, če pa sploh ne veste, kje je?«

»Ne vemo, kje je, vemo pa, da ga sestavlja sedem članov in da nosi vsak član ime enega od dni v tednu. Nedelja je njihov poglavar in je po zadnjih vesteh Anglež. Imam odlično načrt!«

»Kakšen načrt, sir?«

»Zakposil bom za dopust, se zvezal z anarhisti in se za vsako ceno vtihotapil v Osrednji odbor. Potem ... no potem boste že videli!«

Bistroumni detektiv je zažugal s pestjo in si prižgal cigareto. Potem se je zatopil v globoko razmišljanje.

Naslednji mesec je posvetil pripravam za nevarno pustolovščino. Najprej je temeljito spremenil svojo zunanost. Pustil si je rasti brado in jo živordeče pobarval. Ker je bil realist in je odklanjal vsakršno potvarjanje, si je populil nekaj šopov las, si iztaknil levo oko in odlomil dva zoba. Preko čela si je vrezal rano, iz katere je čez štirinajst dni nastala čudovita brazgotina in mu je bil anarhizem takorekoč zapisan na čelu. Ker se mu je nos zdel preveč pravilen, ga je s posebnim primežem prisilil, da se je zasuknil na desno in malce navzgor in je bil videti zares strašen. Vsak dan je pojele kos kvarglja in si ni umival zob. Cele noči se je izpopolnjeval v italijansčini, ki jo je kmalu odlično obvladal, poleg tega pa je od bedenja dobil pod očmi črne kolobarje. Preštudiral je tudi vse, kar je bilo do takrat znanega o anarhistih in ko si je kupil še povaljan frak in palico s težkim svinčnim glavičcem, na glavo pa si poveznil oguljen polcilinder, kakršnim se dandanašnji pod imenom melona izteka življenje na plešah starih izvoščkov, se je zdel samemu sebi dovolj izpopolnjen, da bi ga noben anarhist ne mogel zamenjati s policistom, noben policist pa ne z anarhistom.

Potem se je vtihotapil v Osrednji odbor. Kako se mu je to posrečilo, do dandanašnjega dne zgodovinarji Scotland Yarda še niso ugotovili. Nobenega dvoma pa ni, da se je vtihotapil, saj bi sicer pričujoče zgodbe sploh ne bilo.

Sestanek mogočnega Osrednjega odbora je bil v nekem zanemarjenem predmestnem hotelu. Ko je bistroumni detektiv povedal zaspanemu natakarku geslo, se je ta široko zarežal.

»Zamudili ste,« je rekel. »Gospodje že pol ure razpravljajo o tem, kako bodo z bombami

zasuli ruskega carja, ki se ima namen prihodnji teden sestati v Parizu s predsednikom francoske republike.«

Potem ga je popeljal skozi šestero skrivnih vrat do sobe, ki jo je osvetljevala privita petrolejka. Sredi sobe je stala mogočna hrastova miza: okoli nje je sedelo šest članov Osrednjega odbora, šest zločinskih glav, ki so dan in noč razmišljale, kako bi kakega državnika ali vladarja spravile ob življenje. Bistroumnega detektiva, ki je lomil angleščino kot kak italijanski gangster, so molče sprejeli medse. Predsednik ga je le na kratko predstavil:

»Predstavniki republike San Marino, ki bo zasedel mesto tragično preminulega Četrtega. Sedite, Četrtek!«

Bistroumnega detektiva je ob pogledu na Nedeljo spreletela zana.

»Saperlot!« je rekel sam pri sebi in požrl slino. »Kaj takega pa še nikoli ne!«

Nedelja je bil velik ko gora, tako ogrožen in težak, da se je zdelo, ko da hrastova miza komaj nosi težo njegovih lahti, ki so se naslanjale nanjo. Njegova razsežnost je bila tako vseprevladujoča, da so se vpricho nje ostale postave, naj so bile same zase še tako strašne, skrčile v neznahtne pritlikavce.

Torek, na primer, bi bil v družbi običajnih ljudi prav nenavaden. Imel je divjo, razmršeno brado in tragičen pogled, za katerim se je skrivalo nekaj kot neozdravljiva melanholija. Tudi Ponedeljek, odborov tajnik, je imel v obrazu, ki ga je pačil skrivenčen, skorajda blazen smehljaj, nekaj groznega. Ostali obrazi so prav tako zbujali strah: poltene ustnice in surova oglata črna brada Srede, nekega markiza de Saint-Eustacha, mrtvaško bleda polt Petka, profesorja iz Wormsa, znanega po svojih nihilističnih spisih (bil je že precej na koncu in kazalo je, da bo njegovo mesto kmalu prosto): bil je videti kot mrlič, ki ga je nekaj pijanih študentov našemilo v večerno obleko in mu vtaknilo v gumbnico rdeč nagelj. Na koncu mize, poleg Nedelje,

je sedel Sobota, doktor Bull, ki je skrival oči pod temnimi naočniki in se je neprestano smehljaj. »Svoje oči,« je pomislil bistroumni detektiv, »gotovo skriva zato, ker bi bil pogled vanje pregrozen. A vseeno se nobena od teh hudičevskih senc ni mogla primerjati z Nedeljo; še več: za Velikega Predsednika sploh ni bilo primere.

Ko je bistroumni detektiv sedel na svoj stol, so ostali nadaljevali pogovor.

Razpravljali so, ali naj skrijejo v kočijo, ki bo peljala predsednika in carja s kolodvora, klobčič strupenih kač, ali naj carju podtaknejo peklenški stroj v obliki kalodonta, ki bi eksplo-

diral, ko bi si car hotel umiti zobe (to misel so ovrgli, ker je Nedelja pripomnil, da si car izpira zobe z vodo), ali naj se splazijo v predsedniškovo spalnico in ga med spanjem zabodejo (tudi ta misel je bila nesprejemljiva, ker je predsednik spal samo na sejah parlamenta), ali naj vržejo nanju bombe, ali pa naj ju zastrupijo na slavnostni večerji. (Se nadaljuje)

POMOTA

(Nadaljevanje iz prejšnje številke)

To »treba bo nekaj narediti z njim« je Franck dobro razumel. Oglasil se je še eden, ki je do sedaj molčal: — Toda strel bi se slišal do hiš in tu blizu je policijska postaja.

— Franck, nas boš izdal, če te pustimo? Franck je spoznal, da napadalci niso v najboljši rožnatem položaju, zato je postal pogumnejši.

— Kako da vas ne bi? Vi bi zaradi takšne stvari človeka ubili. In jaz vas ne bi smel prijaviti? Smešno!

— Kaj naj storimo z njim? je zopet nekdo pripomnil. Eden ga bo moral ... Samo kdo

— Pusti ga meni. se je oglasil najbližji. Segel je v žep in izvlekel nož.

— Čudne navade imate! Hočete me ubiti, ne da bi mi izpolnili zadnjo željo. Vsaj vstati bi mi lahko pustili. Res ni lepo, da me hoče tale nepridiprav ubiti kar leže.

— Manj govori in vstani, če že hočeš. Mož z nožem se mu je približal. V tem trenutku se je Franck zagnal proti njemu, mu v istem trenutku izbil nož in ga po-

grabil za roki. Pri tem ga je tako močno potegnil, da je mož z nogami zabingljal po zraku in s tem odgnal ostale napadalce. Potem ga je Franck spustil, da je odletel daleč v travo. Slišal se je samo rahel udarec in šum, ko je telo udarilo ob tla in Franckov glas: — Kdor se mi prvi približa, dobi kroglo. Mene ni strah strel.

Nekaj trenutkov je bilo vse tiho, nato pa se je slišal strel. Franck je padel kraj ceste, napadalci pa so se, ne da bi pogledali žrtev, razbežali. Franck je ležal mirno, dokler niso prišli ljudje iz bližnjih hiš z baterijami in ga našli tam. Prišla je tudi policija in Franck jim je povedal svojo zgodbo.

— Lepo so se dali prevariti. Saj sploh nisem imel pištole. Samo rekel sem tako, videti pa tako niso mogli, ker je bilo pretemno. Ko sem slišal strel, ki je švignil mimo mene in videl, da nisem zadet, sem se vseeno vrgel na tla, kot da bi me zadeli. Previdnost je mati dobrote! Se je nasmehnil Franck.

Drugi dan so bili napadalci za zapahi. Na razpravi jih je Franck poučil: Drugič, kadar me boste zopet napadli, se prepričajte, če sem sploh mrtev. Sram vas je lahko. Tak strelec, kdor je že bil. Na deset metrov bi moral zadeti muho, mene pa je pustil živega. Fantje, fantje ...

F. K.

DRAGO KUMER
REFERENTKA
NA DOPUSTU

Tone je čistokrvni proletarec. Svojo družino preživlja z mesečno plačo. Nima bogatega strica, ne bogate tete. Zanesi se mora na svoje roke. Več je na njih žuljev, večja je plača, lepše je zanj življenje.

Petnajst let je na istem delovnem mestu. Petnajst let ni izostal niti trenutka. Bil je točen kot švicarska ura.

Letos maja pa se je nekaj zataknilo. Nenadoma je obolel. Začelo ga je trgati v rokah, nogah, križu. Skratka, telo mu je odpovedalo.

Moral je na zdravniški pregled. In zdravniki so modro ugotovili:

»Posledica pretiranega garanjaja!«

Moral se bo odpočiti. Odpočiti doma, med družino; saj na oddih na morju, v planinah ni moč misliti; ni denarja.

Počiva mesec dni in petega junija dobi boleznino, ki je skoraj večja kot mesečna plača. Tone prešteje tisočake in si reče:

»No, tako bo pa že šlo.«

Desetega julija mu izplačajo boleznino za mesec junij. To netova družina živi. Potem pride avgust. Petega je že, toda boleznine od nikoder. Kaj pa je spet to? Stopi v podjetje in potrka na vrata računovodstva.

»Poslušajte, boleznine za mesec julij še nisem prejel.«

Administratorka mu dá pojasnilo.

»Tovariš Konič, vaša boleznina nas prav nič ne zanima. Pojdite na občino in povprašajte po referentki za izplačevanje boleznin.«

Tone gre in potrka na vrata zdravstvenega zavarovanja. Nič se ne oglasi. Potrka močnejše. Zdaj nekdo zakašlja in odpre lino na vratih.

»Kaj bi radi?«

»Poslušajte, boleznine še nisem prejel.«

Administratorka protestira.

»To je nemogoče. Vse boleznine so bile izplačane.«

»Moja ni bila.«

»Kako se pišete?«

»Konič Anton.«

Administratorka brska po seznamu, nato dá pojasnilo.

»Oprostite, referentka, ki izplačuje vašo boleznino je na dopustu.«

»Pa mi vi izplačajte. Jaz vendar ne morem brez denarja. Z njim živim sebe in družino!«

»Ne morem in ne smem. Ne smem se vmešavati v resor tovarišice Kokodajsičeve. Ko se bo vrnila, vam bo izplačala.«

»Kdaj bo to?«

»Petnajstega avgusta!«

Tako se je Tone vrnil domov in tolažil svojo ženo.

»Pa si izposodi pri sosedovih ...«

Zal so bili tudi sosedovi na dopustu in tako se je Koničeva družina prebijala iz dneva v dan vse do petnajstega avgusta, ko Tone spet potrka na vrata zdravstvenega zavarovanja.

»Prosim, kje je tovarišica Kokodajsič?«

»Jaz sem. Kaj bi radi?«

»Pišem se Konič Anton. Izplačajte mi boleznino za mesec julij!«

»Zelo rada, a žal — ne morem in ne smem.«

»Zakaj ne?«

»Prejšnji referat sem predala tovarišici Smolnikarjevi. Ona vam bo izplačala boleznino.«

»In kje je ta?«

»Včeraj je šla na dopust.«

»Kdaj se vrne?«

»Petnajstega septembra.«

»Se lahko pritožim?«

»Lahko. Zal pa vaša pritožba zaradi dopustov pred oktobrom ne bo obravnavana.«

»Oprostite. Povejte mi, kako in s čim naj preživim družino?«

»Oprostite, to vprašanje boste najlaže sami rešili.«

Zaprta se je lina na vratih in Tone Konič je ostal na hodniku občinskega ljudskega odbora.

Skozi jekleno
točo

PISE: BRANKO HOFMAN
RISE: PETER KRIVEC

ŠEST INTERVJUJEV

BREZUSPEŠEN INTERVJU S HČERKO

Stara bo štiri leta. Ko sem jo vprašal, če bi bila pripravljena sodelovati v intervjuju, je najprej ona pričela intervju:

- Kaj je intervju?
- Veš, sem rekel, — to je razgovor; če se pogovarjava. Jaz te nekaj vprašam, ti mi odgovoriš in jaz to napišem.
- Kaj napišeš?
- To, kar mi ti odgovoriš. Kaj lahko napišem o tebi?
- Ne vem. Napiši, kar hočeš.
- Da si pridna in rada ješ?
- Ja, da me s hrano silite.
- Zakaj te silimo?
- Napiši, zakaj me silite. To bi jaz rada vedela.

NA PESKU JE VSE

Na dvorišču je kupček peska. »Kaj delaš, Nuška?«
»Pusti me. Igram se.«
Urno suče lopatico, polni kaglico in sipa pesek na kup. Dolgo časa je čisto tiho, tako je zatopljen v veliko delo.

»Očka, poglej! To je hiša.«
»Saj res! Kako lepo si naredila!«
Lička ji živo zagorijo. »Veš, pa to je velika hiša. Tu je doma Manja, pa Zvonkec, pa Zinkica, pa teta... To pa je avto. Pokrit je. Počiva. Veš, vsi spijo.«

»Kaj pa je to?«
»Saj vidiš! To je kokica pa piščančki. Hihi, lepi piščančki. Bodo tudi spali. Pa kokica bo tudi spala. Pa Rdeča kapica tudi. Viš, tu je Rdeča kapica. V gozdu. Kje pa je volk? Volk pa je tam. Naš Floki je volk. Hihi, naš Floki je volk. Očka, ne, naš Floki ni volk, Floki ni volk. Floki je lep. Ima Nuško rad.«

»Floki ima Nuško rad, če je pridna punčka.«

»Nuška je pridna punčka.« Hitro se je pobožala po ličku. »Je pridna punčka.«

Z lopatico je spet zagrebala v pesek. Vlekla je dolgo črto.

»Nuška, si lačna? Boš jedla?«
»Ne. Pusti me! Nuška se igra!«

KDAJ BODO POČITNICE?

Naš Tomaž je bil letos star sedem let. Uganili ste, da je goden za šolo. Tega se že dolgo veseli, pa mu ne verjamemo prav. Zakaj ne?

Tomaž se menda res veseli šole, hkrati pa mu je žal neskončno dolgih iger na dvorišču, po travnikih in za potokom. Ta reč je bruhnila na dan dva dni pred prvim šolskim dnevom. Z mamico sta se doma takole pogovarjala:

- Mamica, solarji imajo tudi počitnice, ali ne?
- Da, sine. Dvakrat na leto. Zimske in letne.
- Kdaj bodo zimske počitnice?
- Ko bo zapadel sneg in bo prišel dedek Mrz.
- Pa bodo čisto zares počitnice?
- Seveda bodo.
- Juhu, tedaj se bom ves dan lahko smučal...

Kaj pravite? Se Tomaž zares tako veseli šole, kot pravi?

DRAGI MLADI BRALCI!

Spet so se odprla šolska vrata in počitnice je konec. Prav prijetno ste se morali imeti med počitnicami, da ste popolnoma pozabili na »Radovedno malho« in na nas v uredništvu, ki nas je močno mikalo zvedeti o vašem počutju. Malce smo že razočarani, da se niste nič oglasili, vsaj s kakšno kartico iz krajev kamor ste se razkropili.

Tudi vam bi najraje zamolčali majhno skrivnost. Ker pa boste sami opazili, da nekaj ni v redu, vam moramo povedati. Tokrat ne kramlja z vami vaša tetka urednica, ker je še vedno ni v uredništvu. Dobil je majhno čedno punčko — živo, seveda. Zdej je vaša tetka urednica vrh vsega prava pravzara mamica. Mi smo ji čestitali tudi v vašem imenu. Menda je že prav tako?

Tako, zdaj pa k stvari. Radovedna malha je prazna kot je kaj. Lepo smo pobrisali pajčevino iz nje in zdaj čaka čista ter prenovljena na vaše prispevke. Pišite nam o tem, kako ste preživeli počitnice, kako ste se živeli v neizogibno dejstvo, da spet hodite v šolo... No, saj vem, da vam kar roji po glavi idej za pisanje, spisov in pesmi.

Pa na Miha in Lučko ne pozabite! Tokrat bomo morali »Radovedno malho« napolniti kar sami. Intervjuvali bomo naše solarje in cibabane, kajti tudi mi novinarji imamo naraščaj.

Naslednja »Radovedna malha« vaša četku oktobra, naj bo spet čisto vaša.

Vaš stric urednik

NEPRIPRAVLJEN INTERVJU NA CESTI

- Kako ti je ime?
- Igor Zabel, Janežičeva 1, Ljubljana.
- Kaj delaš v Celju?
- Na obisku sem pri dedku in omici.
- Koliko si star?
- Šest let.
- Poznaš Celjski tednik?
- Seveda, saj ga dobivam po pošti.
- Pa ga kaj bereš?
- Jaz še ne, ker še ne znam brati. Mamica mi vedno prebere »Radovedno malho«.
- Boš kaj napisal za »Radovedno malho«?
- Glej ga no. Saj še ne hodim v šolo. Ampak izmislil si bom zgodbo, ki jo bo mamica napisala, če hočeš.
- Kakšno zgodbo boš?
- Tega pa še ne vem. Mogoče ti sto o majhnem topčku, ki ni znal streljati, ali pa kakšno drugo.
- Pa kmalu jo pošlji, veš? In priden bodi...
- Ti tudi. Adijo!

MALI INTERVJU

Vprašal sem fantka, ki je šel z mamico prvokrat v šolo:

- Fantek, greš rad v šolo?
- Seveda!
- Česa se najbolj veseliš?
- Tega, da mi ne bo treba več v vrtcu opoldne spati, se je odrezal bodoči abecedar.

KAJ ČE NE BOM ODLIČEN?

Pretekla sobota. Vročičen dan v nešteti družinah. Tudi moj sinko je ta dan stopil na pot dela in dolžnosti — prvi dan šole.

Ze ob šestih zjutraj me je tako dolgo cukal za nos, da sem znejevoljeno zmrdnil: »Kaj je?«

»Očka, danes bo šola!«

»Ah, saj je še čas!« sem ga hotel pominiti.

Ni si dal dopovedati. Svojo je gnal dalje. »Očka, kaj pa če ne bom odličen?«

»No, to pa že ni tako hudo!«

»Kaj, očka... če bi...?«

»No, kaj?«

»... če bi zaostal?«

»Tudi to se lahko zgodi!« sem mu zaupljivo dejal in ga pritegnil k sebi ter skril pod odejo misleč, da bo le zaspal in mi pustil še uro spanja.

»Ali si ti bil vseskozi odličen?« je vztrajal.

»No, veš kaj...« misel se mi je utrlila, hotel sem mu reči: »Kaj tako malo spoštujš očeta?«

»Kolikokrat pa si zaostal?« je gnal svojo radovednost.

»Nikoli!« sem že resneje odgovoril.

»In mamica, ali je bila v prvem razredu le prav dobra?«

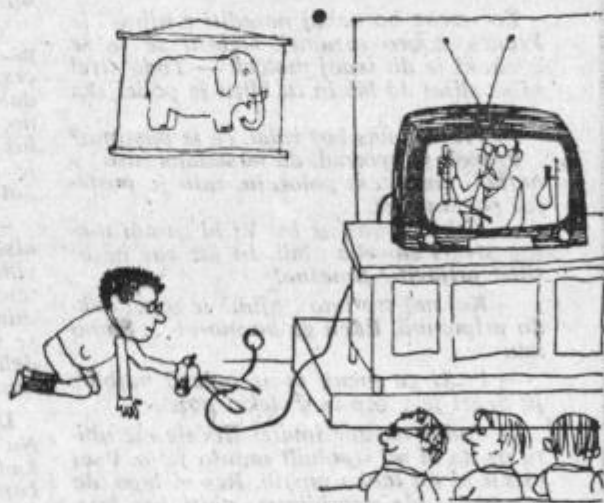
»Kje pa, odlična!«

»Kaj pa, očka, če kdo nima rad šole?« je razmišljal.

»Boš videl,« sem ga hrabil, »še v nedeljo ti bo žal, da ni pouka!«

»O, to pa ne!« je pribil, se stisnil k meni, vtaknil v usta prst in vneto razmišljal, dokler ga ni sprejel v okrilje kratek sen pred velikimi dogodki.

SOLSKA TELEVIZIJA

Mihec, počakaj, da začne spraševati...

MADemoiselle DOCTEUR

5

»Kaj počne oficirska žena, mon capitaine?«
Zaljubljeni kapetan ni prav vedel, kaj ji naj odgovori. Bil je star aktivni vojak, ki je bil nekoč podčastnik, in se ni zanimal za prav nič drugega kot za svoj poklic. Bil je srecen, da je s tem mladim dekletom sploh lahko govoril o poroki.

»Dandanes se ukopavamo... topovske priprave so drugačne... Glej! nekdaš smo delali drugače, dandanes delamo tako...«

Annemarie mu je obljubila, da se bo odpeljala domov in zaprosila starše za dovoljenje, da se z njim poroči.

Monsieur le capitaine je priskrbel avto, njegov sluga pa je dekle v spremstvu podčastnika spremil do meje. Carinskega pregleda ni bilo, ker je podčastnik izjavil, da je Annemarie nevesta njegovega poveljnika. Nerazviti filmi so bili varno spravljani med slikarskimi potrebščinami.

Annemarie je kupila vozovnico za Švico, med potjo pa je presedlala v brzi vlak za Berlin.

Naslednjega dne se gospod Matthesius ni mogel dovolj načuditi.

»Kaj vraga se sedaj francosko topništvo vkopava celo v odprtih poljskih bitkah?! Kdo vam je to natvezil! — Tole so skice trdnjavskih rovov... Mar za bitko na neurejenem terenu?«

»Vi torej mislite, da so me nalagali? Prosim, pogledajte te fotografije.«

Gospod Matthesius je bil brez besed. Potem je tiho zažvižgal.

»To je pravzara senzacija,« je končno rekel in ni mogel skriti navdušenja. »Poskrbeli ste za največje presenečenje zadnjih nekaj let. Tu v Nemčiji se še prerekamo, ali naj uvedemo topovske ščite ali ne, v Franciji pa se že do nosov vkopavajo v zemljo!«

»Čez štiri dni je Annemarie telefonirala Matthesiusu.«

»Ne morem več vzdržati brez dela. Prosim vas, pošljite me kamorkoli!«

»Beverloo,« je odgovoril gospod Matthesius. Po nepričakovanem uspehu v Vogezih je postal Annemarie Lesser stalna voluunka majhnega elegantnega Matthesiusa. Dobil je svojo razpoznavno številko: 1. 4. G. W. To zimo je ostala v Berlinu. Skupaj z Matthesiusom sta preštudirala tajno gradivo o oborožitvi evropskih držav. Bila je odlična, izredno nadarjena učenka.

Poleg tega se je seznanila z nekaj pomembnejšimi agenti, s katerimi naj bi kasneje sodelovala v inozemstvu.

Sele spomladi leta 1914 se je spet odpravila na pot — v Belgijo. Natanko je morala preštudirati teren v okolici majhnega mesta St. Sebastian. Poleg mesteca se je nahajalo ogromno vojno vežbališče Beverloo.

Malčki so po prvem obisku neradi zapuščali šolo. Posnetek prikazuje otroke v spremstvu mamic ko zapuščajo šolo heroja Ivana Kovačiča-Efenke.

Foto J. Sever

Moji prvi vtisi v šoli

lišču. Potem ko sem postal velik, nisem smel več umazati hlačk, kar je bilo zelo težko. Nisem se več niti igral z Joklovo Metko, ki ni smela v kino, ker je majhna.

Ko sem drugič postal velik, je bilo težko. Najprej sva z mamico hodila v mesto, kjer sva kupovala zvezke in svinčnike. Ata mi je kupil lepo torbo. Se ko smo bili na morju, mi je mama vedno rekla:

»Rastko, lepo spančjak in bodi priden, ker si velik. Nato sem zaprl oči in gledal, kako sta ata in mama šla plesat. Mene je bilo strah. Pretekli teden sta ata in mama bila zelo glasna, ker me ata ni hotel peljati prvič v šolo. Mamica je rekla, da se to spodobi njemu, on pa je rekel, da mora na službeno potovanje.

Nekaj dni prej sem moral zopet k frizerju, da bi bil lep. Potem sva z mamico šla v šolo. Po poti me je mama zuhala, ker sem umazal hlače. Ker sem se jokal, mi je mama obljubila, da mi kupi električni vlak. Šola je velika in lepa. V njej so tovaršice, ki so dobre, to mi je rekel Smarnov Tinč. V šoli je bilo mnogo mamic in atejev. Ateji in mamice so sedeli v zadnji vrsti jaz pa, ker sem že velik, v tretji. Poleg mene sedi ena punca, ki je držala prst v ustih, kar ni lepo. Pa tudi tako lepe torbe nima kot jaz. Potem smo šli domov. Ker sem že velik, nisem hotel, da bi me mamica držala za roko in me je zato, ko sva prišla domov, zopet zlasala in za uhe. Jaz bi rad torbo in zvezke nesel na dvorišče, pa mi mamica ni pustila. To ni lepo, ker sem že velik.

Rastko, IV. blok

Pastirček

V hlevčku lesenem veselo živim.

Na paši veselje s piščalko imam,

si pesmi veselo nanjo igram.

Veselim se in pojem pri čredi vse dni,

kot ptica v goščavi živim brez skrbi.

Metka Debenjak, 5.c razred

LITERARNI VEČER V GOZDU

Živali so priredile svoj prvi literarni večer na gozdni jasi.

Brati je pričel star srnjak. V odli je vzneseno opisal lepote svobodnega gozdnega življenja. Za njim je lisica ganljivo opevala svojo nesrečno ljubezen do neusmiljenega lisjaka, ki si je zadnjo pomlad poiskal novo družico. Polne občutene lirike so bile črtice, ki jih je medved povsotil spominu svoje ne-pozabne medvedke, izkravale pod lovčevimi streli.

Po kratkem odmoru je sova prispevala odlomek iz svoje filozofske razprave o žival-skem posmrtnem življenju. Sentimentalni verziki, ki je merjasec v njih objokoval gorje po človeku preganjanju živali, so globoko presunili poslušalce. Ze siv, star osel je nastopil z dovršenim sonetnim vencem, nastavljenim na trdosrečno mlado oslico, ki njegove vroče ljubezni ni hotela uslišati. Ob zaključku je plah zajček v daljši lirski pesnitvi poveličeval idejo miroljubne koeksistence tako med vsemi živalmi kakor tudi med njimi in človekom.

Navdušeno odobravanje tisočglave množice je nagradilo izvajalce bogatega programa.

Predsedujoči lev je ugotovil popoln uspeh prireditve, ki je pritegnila neizmerno več občinstva, kakor to zmorejo literarni nastopi med ljudmi. Tu je navedel kot zgled decembrski literarni večer v Celju, ki ga ni obiskalo niti 30 poslušalcev.

Roš

V 35. številki Celjskega tednika, z dne 4. septembra 1964 je novinar Drago Hribar objavil članka »Po čem so noge« in »Familijski finančni pakt«. Čeravno sem že pred časom predvsem zaradi moje službene angažiranosti v Ljubljani, delno pa tudi radi sličnih nalog, kot jih v omenjenih člankih javnosti posreduje, Hribar, odstopil kot predsednik nogometnega društva Kladivar, pa vendarle čutim, da je moja dolžnost javnosti pojasniti bistvo problematike v Nogometnem društvu Kladivar. Vsebinsko zgoraj omenjenih člankov je namreč taka, ki lahko, prvič bralca zavede, ker je nekaj stvari tendencioznih, drugič pa očitno kaže na to, da se to. Hribar, profesionalni novinar »kot predstavnik javnega mnenja«, kakor se sam imenuje v članku »Familijski finančni pakt« doslej sploh ni pobrigal za to, da bi se točneje informiral o stanju in problemih v društvu, bodisi v društveni upravi na Glaziji, bodisi na občinski ali na okrajni skupščini. Lažje je seveda polemizirati za mizo, na osnovi zapisovov TT in sestavka, ki ga je v imenu komisije za informacije napisal o delu ND Kladivar njen predsednik doktor Debeljak. Uporabljene so tudi nekateri podatki »z ulice«. Osebo to. Hribarja na Glaziji nikdar nisem videl, niti mi je znano, da bi se on kdajkoli bil obrnil za informacije na kogarkoli od društvene uprave.

Na pobudo Občinske skupščine in političnih predstavnikov občine Celje, je bil v lanskem jeseni formiran Izvršni odbor nogometnih društev v Celju. V njem so bili vključeni: Po dva predstavnika ND Celje, Kladivar in Olimp, zastopnik in istočasno predsednik odbora organizacijskega sekretarja Občinskega Komiteja ZKS, zastopniki Občinske skupščine, Občinskega Komiteja ZMS, zveze za telesno kulturo in občinskega sindikalnega sveta. Odbor je sprejel pravilnik, ki so ga na svojih sejah potrdila in podpisala vsa tri imenovana društva. Pravilnik je med ostalim predvideval »izboljšanje kvalitete nogometa v Celju s ciljem, da najboljšo moštvo kandidira za slovenskega nogometnega prvaka in kandidata za drugo zvezno nogometno ligo«. In sklep omenjenega odbora: »Društvo, ki bo v jesenskem delu tekmovanja v tekmovalni sezoni 1963/64 doseglo najboljši rezultat je treba okrepiti z najboljšimi igralci ostalih dveh društev«. Eno in drugo se je, moram poudariti, ob veliki požrtvovalnosti igralcev in društvenih organov ND Kladivarja posrečilo. Kladivar je bil v jesenskem delu prvi na tabeli SCL. Na osnovi zgoraj navedenega sklepa IO nogometnih društev občine Celje in ob razumevanju ZNK Celje, so se za spomladanski del tekmovanja vrste igralcev ND Kladivar, znatno okrepile s štirimi kvalitetnimi igralci ZNK Celje. S skupnimi naporji je ND Kladivar v spomladanski tekmovalni sezoni nabiral točke. Ze pet kol pred zaključkom je bilo znano, da bo ND Kladivar slovenski prvak in da mu sledijo kvalifikacijske tekme za vstop v drugo zvezno ligo. Zopet so sledila posvetovanja na Občinski skupščini, seje Izvršnega odbora ND. Vsi smo se zavedali, da pomeni uvrstitev Kladivarja v II zvezno ligo: nove napore za zagotovitev materialnih sredstev, delno okrepitev s kvalitetnimi igralci, zboljšano delo društvene uprave itd. Zaključki so bili povsod enaki: Po tolikih letih naporov je prav, da dobi celjsko mesto predstavnika v II zvezni nogometni ligi, to želi celjska nogometna publika, želijo igralci Kladivarja, ki so se vrsto let za to borili, ker je treba upoštevati cilj vsakega dobrega športnika, da se z svojim delom in kvaliteto povzpne v višji razred tekmovanja, slovenska nogometna publika želi tretjega predstavnika v II zvezni ligi s ciljem, da se najboljši plasira v I zvezno nogometno ligo itd. In finančna sredstva? Bodo, so vsi zatrjevali, ker je celjska občina dovolj razvita. Moram reči, da so nam tako predstavniki občinskih, kakor tudi okrajnih forumov nudili vso pomoč, materialno sicer v zelo skromnem obsegu, moralno pa v toliko, da so nas vse skupaj v društvu vzpodbujali k čim večjemu uspehu, ki smo ga po vseh predhodnih zagotovilih tudi dosegli. Vsi smo bili enotnega mnenja o tem, da je treba moštvo ND Kladivarja za tekmovanje v II ligi okrepiti tako, da ne bo že prvo tekmovalno sezono izpadlo iz zvezne konkurence, ker bi sicer bilo škoda kakršnihkoli sredstev za to. Nisem preok za prvoletni izid tekmovanja. Sem pa prepričan, da v prvi sezoni Kladivar izpadel ne bo, če... če bo veljalo, kar je bilo obljubljeno, predvsem glede zagotovitve finančnih sredstev, če bodo razprave objektivne, če razni člankarji ne bodo vnašali dezinformacij, nevolje in omahljivosti v društvene organe in

O ceni nog in finančnem paktu

med igralce, kar se je žal že začelo dogajati, če bo športna publika znala objektivno prenašati tudi poraze od boljših nasprotnikov itd.

In to. Hribarju odgovor »počem so noge«. Prvo je, da je večina sedanjih igralcev ND Kladivarja prav tistih, ki so dolga leta igrali za barve Kladivarja brez dinarja. Naj omenim nekatera imena: Marinček igra za Kladivarja 13 let, Coklič Polde 10 let, Perc, Vodeb, Hribar 8-11 let, pa dalje Bauman, Cafuta, Kokotec, Perper in drugi — in Devič, Ferme, Jager, Binkovski — vsi ti in Letnar, ki žal več ne nastopa, so priborili zmago. Ali ni sedaj v že omenjenih člankih vsebovana žalitev igralcev in članov športnega kolektiva, če se govori enostavno in popačeno o ceni nog. Naj omenim, da so nekateri igralci Kladivarja pred leti imeli sijajne ponudbe za prestop (Perc, Hribar), pa so kljub temu ostali zvesti svojemu društvu. Moram reči, da so prav igralci Kladivarja v conskem tekmovanju dosledno realizirali načela amaterizma, čeravno to. Hribar piše o »denarnih mahinacijah«, ki, da so se baje uveljavile celo v conskem tekmovanju. Ali ne bi lahko bil to. Hribar bolj konkreten, da ne bi javnosti osumila vseh nogometnih amaterskih društev? Pravi, da smo dobili v Celju doslej najdražjo ekipo, da ne vemo koliko stane, da funkcionarji to skrbno skrivajo, da so okrepitve drage, da dajemo stanovanja, nekaj »v bankovcih« itd. Ko piše o »množičnosti«, bi ga rad opozoril na nekatere aritmetične napake. Igralec ne teka tedensko 90 minut, temveč najmanj 5 x 90 minut, računajo treninge in prijateljske tekme med tednom, ki jih društvo prireja, da bi lažje krilo stroške, ki jih ima. Poleg tega ni samo šestnajst igralcev. Bo držalo, da jih je več, poleg tega še 47 registriranih mladincev in skoro 100 pionirjev. Ko oporeka množičnosti, pa govori o 4000 »oboževalcih« (ali ne zveni na malike). In o »žalostni podobni«, ko primerja telesno kulturo na gimnaziji (za kar se strinjam, da so sredstva nezadostna) in društvu v zveznem razredu? Kakšna je tu logika? Kako bi denimo izgledalo, če bi na igralca ND Kladivar po principu piščeve uravnilovke dali na leto 96,6 din in ga poslali igrat v Split? Kako bi plačali sodnike in delegate, ki od tekme veljajo naše društvo 70-100.000 dinarjev? Kako bi vzdrževali Glazijo, plačali trenerja itd. In da porabimo za igralca na leto 2.750.000 din? Kje je to. Hribar dobil te podatke, ko pravzaprav še doslej društvena uprava nima točnega predračuna, ker pravilnik o nagrajevanju še ni potrjen od Občinske skupščine. Kaj pa je v resnici: Predlog pravilnika predvideva kvalitetno razvrstitev igralcev v 4 kategorije z postavkami od 5-30.000

din na mesec stalno, gibljivi del odvisen od uspeha, prav tako po kriterijih do 15.000 din, ter premije največ do 25.000 din, zopet odvisno od uspeha. Predvideni so odtegljaji celo do 80 % prejemkov, v kolikor igralec ne izpolnjuje vseh pogojev pravilnika. Primerjali smo pravilnike nekaterih drugih. Smo najnižji, tudi najbolj rigorozni glede norm discipline. Naj izvoli to. Hribar sedaj napraviti izračun in naj prosim upošteva, koliko kasiramo sami, ker se edino o številu gledalcev ni dosti zmotil. Jasno je, da nam je pomoč družbe potrebna. Lastna sredstva ne zadostujejo. Končno je znano, da to ni samo primer našega društva. Drugod zahtevajo več. Mi smo ob sestavljanju predloga našega pravilnika o nagrajevanju igralcev predsedeli marsikatero noč, da bi bil čim boljši, da bi iskali čim manjšo materialno pomoč zunanjih faktorjev in da bi izpolnili glede discipline in tekmovanja tisto, za kar smo se pogovorili z občinskimi in okrajnimi forumi, to je, biti skromen in ostati v II ligi.

Zato so naše okrepitve številčno male: Biščan, Remete, Stajcer, Halilagič, Špehonja, Babič in Kramberger. Znano je, da smo na zadnje v conski ligi tekmovali samo s 15 igralci, kar je tehničnemu vodstvu povzročilo ne malo skrbi. Znano so bila tudi nekatera šibkejša mesta v postavi. Za konsolidacijo moštva po zaključnih kvalifikacijah smo porabili dosti časa in vložili veliko truda. Nekateri tovariši iz uprave z menoj vred so porabili precejšen del letnega dopusta za to.

Če to. Hribar primerja potrebe po finančnih sredstvih za tekmovanje na gimnaziji in v ND Kladivar in piše o tem, da bi morda kazalo tudi kulturne ustanove uvrstiti v ligo, mu moram dati na znanje, da to ni uradno naglašeno tako kot sistem tekmovanja v nogometu. Naj primerja Celjsko ljudsko gledališče in Celjski ljudski oder. Kaj pa dotacije za tisk in propagando? Če so dotacije za primerjavo med gimnazijo, Kladivarjem in ljudskim odrom ter profesionalnim celjskim gledališčem, pač glede na amaterizem in profesionalizem, kvaliteto, potrebe in obseg v prejem sorazmerju, potem so glede na Celjski tednik in Mariborski večer v obratnem sorazmerju glede na dotacijo in en tiskan izvod, če vse drugo, na primer kvaliteto izvajamo.

To. Hribarju moram odgovoriti še to, da doslej ni prejel stanovanja niti en igralec, ker ga nimamo in ker se tudi nismo upali vezati v pogodbah na to, razen v enem primeru, kjer naj bi bil to. Špehonja dobil stanovanje najpozneje v dveh letih. V kolikor ne bo, bo pogodba seveda razveljavljena. Če to. Hribar dvomi v to, ali so naši igralci zaposleni ali ne, naj izvoli to preveriti. Vsi so ali študenti ali pa zaposleni. Žal, doslej nismo uspeli najti zaposlitve za to. Remeteja, ki je dober trgovski delavec avto-stroke. Upam, da bo uprava tudi to našla.

Se o »familijskem finančnem paktu«. Celje je mesto športa. Z uvrstitvijo ND Kladivar v višjo nogometno ligo, imamo poleg renomiranega AD Kladivar sedaj dve društvi v zveznem tekmovalnem razredu. Financiranje športa je že tako težko in skoraj nevzdržno. Ideja o »finačnem paktu«, kakor to imenuje avtor, ni vznikla samo v vodstvih teh dveh društev. Rodila se je ob iskanju rešitev za financiranje športa in telesne kulture v celoti. Pri nas in pri predstavnikih občine ter okraja je prevladovalo mnenje, da ne bi imelo smisla nikakor krmili sredstev amater-

skim organizacijam. Nasprotno. Delež za njih financiranje iz proračuna in lokalnih sredstev naj bi bil večji, v cilju večje masovnosti in kvalitete. Da ne bi obremenjevali proračunov, naj bi AD in ND Kladivar ustanovila »Zavod za izposojanje igršč in objektov na igrščih za razne namene tudi za reklame in podobno«. Gospodarske organizacije naj bi se s pogodbami vezale za tovrstne usluge. Torej nobene bolzari, da smo si nekaj sami izmislili in da posegamo v elementarne pravice delovnih organizacij. Prosimo le za njihovo pomoč in razumevanje. Občina in okraj sta nam v tem pogledu, vsaj doslej bila naklonjena. Ne morem pomagati, če financiranje kvalitetnega športa pri nas ni sistematično urejeno in do kraja legalizirano, kar zlasti velja za nogomet, o čemer je bilo dosti govora na zadnji skupščini nogometne zveze Jugoslavije. Delamo približno tako kot drugod, ker drugače ne moremo in ne znamo, le da skušamo biti realni in skromni. Stevilke, ki jih v omenjenem članku piše nava, ne držijo, kar sem že prej obrazložil. Mislim, da so igralci in člani uprave ND Kladivar skušali storiti vse, kar je bilo v

njihovi moči (vsaj za čas, ko sem bil predsednik) in da je bilo vse predhodno dogovorjeno na merodajnih mestih. Morda smo o tem res premalo pisali. Toda ali ni to naloga lokalnega tiska? Žal moram reči, da nas je ves slovenski tisk v naših prizadevanjih veliko bolj podpiral, kot Celjski tednik. Zakaj, ne vem. Če pisec vprašuje, kdo je v Celju proglasil naše društvo za najboljši in če izraža dvom, da je najboljši (mi pa smo v Celju in pišemo za Celje), potem mu moram odgovoriti, da je to sad društvenih naporov, družbene pomoči, pomoči publike, torej društvena legitima stvar, vse drugo pa enostavno obrekovanje. Naj v bodoče pisec malo bolj preveri stvari, naj odpre vrata tudi na Glaziji, pri AD Kladivar, na Občinski in Okrajni skupščini itd. Naj ne piše tako, da dobijo sestavki namenjeni široki javnosti prizvok primitivizma, razmetavanja družbenih sredstev, nemorale v nagrajevanju itd. Moram mu dati na znanje še to, da člani upravnega odbora ND Kladivar niso dobili za svoje delo niti dinarja, da so poleg časovnih žrtv tudi v materialnem pogledu dosti žrtvovali (prevozi brez povračila, ob priliki kvalifikacijske tekme v Karlovcu sta dva člana UO založila za hrano in prevoz igralcev celo svoje mesečne plače). In, kako pisec vrednoti to vrsto društvenega dela, če je bilo sicer mnenje članov UO ND Kladivar, da podajo ostavko (to pišem pred tekmo z Mariborom), potem želim, da svoje mnenje spremenijo, v kolikor seveda pristojni forumi niso drugačnega mnenja.

Žal mi je, da novinarji o teh problemih niso pisali več že lanske jeseni. Dezinformiranje javnosti in plaširanje nepreverjenih podatkov v sedanjih fazi pa lahko vnese malodušje, slabi delovni član v upravi in v moštvo. Potem iščimo krivca.

FRANJO LUBEJ

»KOSTROJ« VES NOV

Kolektiv tovarne usnjarskih in čevljarskih strojev v Slovenskih Konjicah je preteklo nedeljo proslavil otvoritev novih delovnih prostorov. Okrog 280-članski kolektiv ima sedaj svetle, zračne prostore, saj meri hala 3.400 kvadratnih metrov in je enkrat večja od prejšnjih. Sodobne klimatske naprave, garderobe, sanitarije, jedilnica itd. vse omogoča, da bodo delavci Kostroja lahko bolje delali kot doslej.

Slavnosti so se udeležili: VINKO HAFNER zvezni podsekretar za industrijo, FRANC SIMONIC predsednik kadrovske komisije pri CK ZKS,

so postali pretesni in tako so začeli graditi novo tovarno. Kljub izgubi časa zaradi selitve, cenijo, da bodo letos dosegli v novih prostorih 850 milijonov celotnega dohodka, prihodnje leto pa presegle milijardo. Velika je močna orientacija kolektiva na zunanje tržišče. Izvažajo v Jordanijo, Sudan, Alžir, Čile in Poljsko. V glavnem se pri izvoznih poslih vežejo za celotni strojni park tovarne. Doslej so izdelali že nad 3 tisoč novih strojev.

Poizkusna proizvodnja v novi hali kaže kar 27,6 odstotno prekoračevanje mesečnega plana.

predstavniki podjetja KOVO iz Prage, ter predstavniki uvoznih izvoznih podjetij in domače usnjarske industrije.

Predsednik delavskega sveta VILI KUKOVIC je opisal 15-letni razvoj podjetja. V sedmih letih so razširili proizvodnjo strojev od 142 milijonov na 700 milijonov, Prostorji pa

Novo tovarno je odprl predsednik občinske skupščine Slovenske Konjice ADOLF TAVCAR, gojenci glasbene šole iz Konjic pa so priredili kolektivni lep koncert. Petnajst članov delovnega kolektiva, ki so že od ustanovitve v podjetju, je dobilo za nagrado uro in pismeno priznanje.

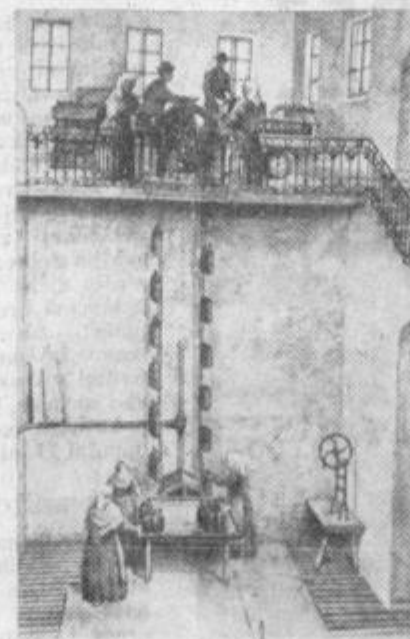
500 LET ROGAŠKE SLATINE — 300 LET ROGAŠKE SLATINE — 500 LET ROGAŠKE SLATINE — 300 LET ROGAŠKE SLATINE

OD VRELCA DO VRELCA

Kislovodna mrzlica je zajela vse lastnike v Rogaske Slatini. Vedno znova so odkrivali nove izvire rudninske vode in ob tem pričakovali, da bo dala zlato. Voda je bila bogastvo. Kako so rasli izviri, lahko zasledujemo na številnih slikah, ki so jih napravili različni umetniki. Ti so se doka radi ustavljali v proslavljeni idilski pokrajini blizu Rogatca.

Na nekem zemljevidu so okoli leta 1685 označili izvir, ki so mu pozneje rekli »Gozdni izvir«. Najstarejši izvir nedvomno »Tempel«, ki je imel že več imen. To je bil »Glavni vrelec«, »Izvir za pitje« in podobno, ker je bil urejen kot studenec. »Ferdinandov vrelec« je dobil ime po grofu Attems, ki je v imenu deželnega glavarstva veliko deloval za

zdravilno vodo. Ta je bil ob današnji nalivnici. Blizu je bil tudi »Gothardov izvir«, ki je dobil ime po admontskem prelazu Kugelmayerju, sodelavcu grofa Attems. Ob poti proti vrtnariji so okoli 1872 odkrili »Jožefov vrelec«, ki so ga pri urejevanju potoka Irje popolnoma zaprli. Nekoliko pozneje je prof. Rumpf

Stara nalivnica

uredil vrelec »Styria«. Neki manjši izvir je dobil ime »Rumpfov vrelec«, ki pa je presahnil. Odprli so še vrelce »Alfa«, »Beta« in »Gama«. Dvanajsti je nastal »Johanov vrelec« za današnjim Beograjskim domom. Za vrtnarijo so na Jankomirovem posestvu odkrili »Moricev vrelec«, ki so ga imenovali tudi »Prozess-Quelle«, zaradi številnih prvd. Tega je uredil zasebnik dr. Frölich. Najprej je bil studenec, pozneje pa so ga zavrtali in je to prva vrtna kisle vode v Rogaske Slatini. Okoli tega vrelca so se zvrstile neštete pravde in spori, dokler ga v začetku našega stoletja niso odločno zaprli. Frölich si je uredil še več vrelcev.

Nasprotni »Navtalskega doma« si je zasebnik »Savrtal« »Kopačev vrelec«, ki pa so ga pred približno sto leti zaprli. Dr. Knett je okoli 1908. uredil več vrelcev okoli starega »Templja«. Med njimi so bili izviri »Tempel«, »Styria« in »Donat« ter »Plinski vrelec«.

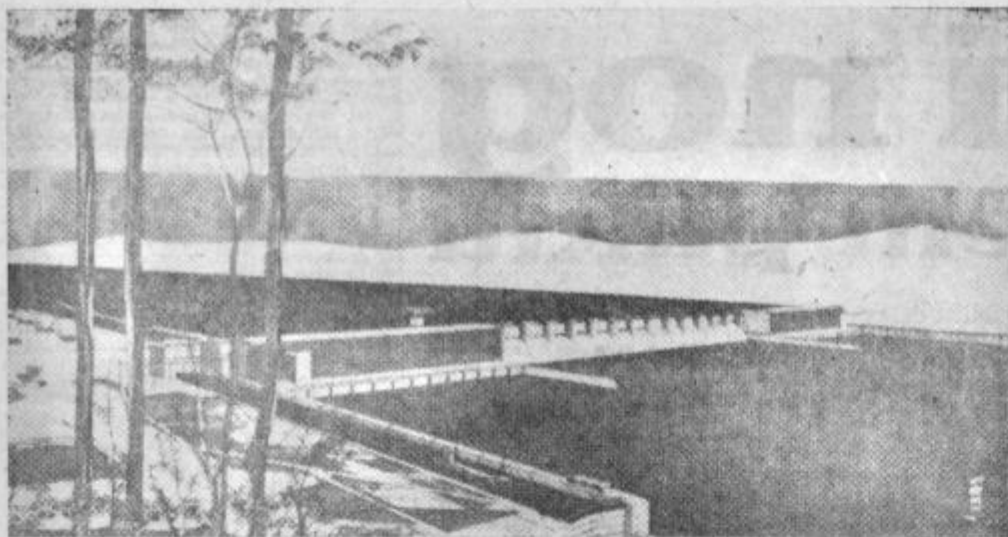
Znova so iskali in urejevali dragoceno vodo v povojnih letih. Univerzitetni profesor ing. Bač iz Sarajeva je pred desetimi leti vodil raziskavo. Kjer so napravili okoli 40 vrtin, od katerih so jih 6 uredili za črpanje kisle vode. Zdaj so znova omogočili, da rudninsko vodo uporabljajo še za kopaanje.

Zasebnim iskalcem vodnega zlata je odklenalo že okoli leta 1875, ko so rogaški vrelci dobili svojo »zaščitno območje«. Potem je posto-

poma plahnela isalska mrzlica, dokler se ni prav v povojnih letih Zdravilišče odločilo za temeljito proučevanje območja, da so lahko izdelali dolgoročnejši načrt za izkoriščanje vrelcev in za razvoj Rogaske Slatine. V tristo letih so odkrili približno 65 izvirov, vendar so jih okoli 36 znova zamašili.

V bližini Rogaske Slatine so vrelci kisle vode še v Gaberniku in v Kostivnici. Čeprav so se pred leti skoraj zbal, da bi usahnili tekoče bogastvo, lahko zdaj vedro zrejo v bodočnost, ker je pod zemljo še dosti rudninske vode, ki oživlja idilsko pokrajino med Bočem in Dončko gor. Okoli Pristave in Podčetrka so našli še žveplene in radiaktivne vrelce, ki tudi obetajo prihodnost in obsestelski pokrajini zlasti še turistični razvoj. Iskalci »vodnega zlata« bodo imeli še dovolj dela!

Izredno vztrajno spremlja in proučuje razvoj Rogaske Slatine že tri desetletja prof. dr. Adolf Režek iz Zagreba. Iz tega dela se rojeva tudi razvojni načrt Rogaske Slatine. Ta predvideva moderno hidroterapijo, urbanistični načrt Zdravilišča, preložitev tranzitne ceste, ureditev sprehajališč, sanacije vrelcev v Kostivnici in še vrsto koristnih sprememb. »Nova terapija« pa ni več samo načrt, temveč je že zrasla v dostojen spomenik prav ob tristoletnici Rogaske Slatine.

Največja v Evropi

V ponedeljek sta predsednik SFRJ tovariš Tito in predsednik LR Romunije Georgiu Dej odkrila v Turn Severinu spominsko ploščo. S tem so bila uradno odprta dela pri izgradnji dжердapske hidroelektrarne z letno proizvodnjo 11 milijard kilovatnih ur. Izgradnja, ki bo veljala 400 milijonov dolarjev, financirata Jugoslavija in Romunija. Poleg elektrarne, največje v Evropi, bodo zgradili tu-

di plovne poti za rečne ladje, ki so se doslej z veliko težavo prebijale po dжердapski tesni. Za veliko pregrado (maketa zgoraj) bo nastalo dolgo jezero in nivo Donave se bo dvignil vse do Beograda.

Izgradnja giganta v Djerdapu bo trajala do leta 1971, torej sedem let, in bo poleg ogromne gospodarske vrednosti simbolizirala tudi prijateljstvo med Romunijo in Jugoslavijo.

iz albuma svetovnega popotnika

MENIHI V OBLAKIH

Planina »Debro Dame« v severni Etiopiji ima nenavadno obliko. Malo pod vrhom je kot odrezana. Vrh ji tvori visoka planota, katere stene so navpične in vsenaokrog skoraj vertikalno odrezane. Moja prva misel ob pogledu na navpične stene je bila: na to planoto bom verjetno prvi uspel priti. Etiopski spremljevalec mi je, kot da je razbral moje misli, rekel:

»Na onile plosčadi se nahaja prastar samostan. V njem živi tristo menihov...«

Za nenavaden hrib z menihi sem se začel zanimati. Zvedel sem, da je samostan ustanovil v šestem stoletju neki krščanski duhovnik. To orlovsko gnezdo si je izbral zaradi varnosti. Po ureditvi formalnosti sem dobil od posvetnih in cerkvenih oblasti končno dovoljenje, da lahko obiščem samostan. Do navpičnih sten smo potovali po nemogoči kozji stezi. Po debeli vrvi se je k nam spustil menih in mi pregledal dovoljenje. Vse je bilo v redu. Zaradi varnosti so mi pritrčili vrv okrog telesa, vendar sem se moral vzpenjati sam s pomočjo rok in nog, s katerimi sem se upiral v steno. Nekaj deset metrov je šlo z lahkoto. Toda ko

sem se nenadoma ozrl navzdol se mi je zyrvelo. Daleč nad mano, me je iz nekega okna hrabil menih, z dolgo črno brado. Komaj sem priplezal do okna. Četvero močnih, žilavih rok me je potegnilo skozi okno.

Peljali so me v vas, v vas, v katero štirinajst stoletij ni stopila ženska noga, niti krave in ne kure. Menihi namreč uživajo samo volovsko in petelinje meso.

Cerkev še vedno stoji, takšna kot je bila zgrajena. To je najstarejša stavba v Etiopiji. Menihi žive od dela kmetov. Kmetje namreč delajo zanje, da potem menihi molijo za njihove duše. Tu je bila nekoč tudi šola za preučevanje starih knjig. Meniški predstojnik je pred nedavnim pripeljal iz Adis Abebe tranzistor. Pomagali smo mu ga spraviti v pogon. Zvonek ženski glas je s pesmijo napolnil sobo. Ali je bil morda to začetek konca srednjega veka?

Tibor Sekelj

BOLEČINA

Aparat za merjenje bolečine imenujemo dolometer. Osnovna enota, ki izraža bolečino, je torej dol. Tako je ubod z iglo enak polovici dola. Glavobol pa ima od dva do tri dola, medtem ko imajo napadi žolčnih kamnov vrednost 10 dola.

Teško je reči, kje je meja vzdržljivosti bolečine. To je odvisno od okoliščin, hrabrosti, moralne čvrstosti in fizične kondicije. Zgodovina človeštva govori o nešteti herojih, ki so prenašali raznotera mučenja. Na vsak način pa lahko trdimo, da ljudje postajajo vse bolj odporni (torej manj občutljivi). To nam v najlepši luči lahko kažejo metode in instrumenti mučenja.

ALTENBERG PRI ZDRAVNIKU

Dunajski pisatelj Altenberg se ni počutil dobro, pa je odšel k zdravniku. Ko je zdravnik ugotovil način pisateljevega življenja, mu je svetoval, da se odreče pijači in nikotinu. Takrat pa je Altenberg molče vzel plašč in klobuk ter hotel oditi.

— Oprostite — ga je opomnil zdravnik, — kaj pa honorar za nasvet?

— Kako mislite? — se je začudil Altenberg. — Ne bom se po njem ravnal.

MUHASTI DATUMI

Naključje? Kje neki! To nikakor ne more biti naključje, ampak je zagotovo izraz same božje previdnosti, ki je kajpak naklonjena republikancem. Tako zatrjujejo seveda republikanci sami, ki so prese- netili javnost ZDA z nenavadno brošuro, zaradi katere bi si po vsej pravici zaslužili ime politični mistiki.

Nenavadna »zveza«, ki so jo odkrili med pomembnimi datumi Lincolnevega in Kennedyjevega obdobja, je kot igra naključij res presenetljiva, vendar so, kot kaže, njeni odkritelji čisto pozabili, da je mogoče v zgodovini najti še mnogo podobnih zvez. Zakaj? Ker je število datumov tako veliko, da je treba samo nekaj iznajdljivosti in že ugotovimo odkriti skrivnen sistem, ki kaže na »sorodnost« med datumi, npr. Džingiskana in Adolfa Hitlerja ali pa (zaradi mene) župnika Wakefieldskega in gospoda Mirodolskega. Kaj je torej odkril republikanski politični misticizem?

Lincoln je bil izvoljen leta 1860, Kennedy pa 1960. Oba sta bila globoko zapletena v borbe okoli državljanских pravic. Obe imeni vsebujejo po sedem črk. Zeni obeh predsednikov sta zgubili sina, ko sta bili prvi dami Amerike. Oba predsednika sta bila ustreljena v petek, oba v glavo od zadaj, oba v prisotnosti svojih žena. Oba atentatorja sta bila ubita predno sta prišla pred sodišče. Imeni John Wilkes Booth in Lee Harvey Oswald vsebujejo po petnajst črk. Lincolnu, pa tudi Kennedyju je sledil predsednik po imenu Johnson, oba naslednika sta bila južnjaka. Andrew Johnson iz Tennesseeja, ki je sledil Lincolnu, je bil rojen leta 1808, Lyndon Johnson iz Teksasa pa 1908.

Znamenita republikanska listina se ne ustavi niti pred potvarjanjem dejstev. Booth, trdi, je bil rojen 1839, Oswald pa 1939, čeprav je bil Booth dejansko rojen 1838. Lee Oswald, pravijo republikanski mistiki, je ustrelil Kennedyja iz skladišča in zbežal v gledališče, Booth pa je ustrelil Lincolnu v gledališču in zbežal v skladišče, ki pa je bilo v resnici skedenj. Kennedy se je vozil v Lincolnu Fordove tovarne, Lincoln pa je seveda sedel v Fordovem gledališču (čudno, da se ni imenovalo Kennedy! Najvažnejše pa je za republikance menda dejstvo, da je Andrew Johnsonu, ko mu je potekel rok, sledil republikanec, katerega priimek se je začel s črko G! Po njihovem prepričanju je torej sama božja previdnost na Goldwaterjevi strani.

O, sancta simplicitas!

IZRACUNALI SO, DA GOSPODINJA, ZA KATERO PRAVIMO: CES, SAJ JE DOKAZ, PREHODI DNEVNO OD 15 DO 25 KILOMETROV, VELIKO PREHODIJO POSTARJI, KURIRJI, SPORTNIKI IN LJUDJE PODOBNIH POKLICEV TER NAGNENI.

NAJBOLJ SEVEDA ZDELA HOJA TISTE LJUDI, KI JIM NI NITI POKLIC NITI HOBI. KAJ TAKEGA SE NAM ZGODI, KADAR GREMO NA IZLET V KAKšno TUJE MESTO IN ZELIMO V KRAJEM CASU VIDETI IN OBLETETI CIM VEC. ZGODI SE NAM, DA NOGE ODOPEVEDO, KADAR SE LOTIMO VELIKEGA NAKUPOVANJA

IN LETAMO OD IZLOZBE DO IZLOZBE. PRETAKNEMO VSE TRGOVINE. NOGE OTRPNEJO PRI OGLEDU VELESEJMOV, RAZSTAV IN MUZEJEV. UTRUJENE NOGE PA VPLIVAJO NA GLAVO, NE SAMO TO, DA ZACNE BOLETI. NOGE ODVZAMEJO GLAVI SPOSOBNOST DOJEMANJA, SPREJEMANJA IN PRESOJANJA. ZATO NA KONCU VSEH KONCEV KUPIMO NEKI PREDMET, KI JE SLABSI IN DRZJI OD ONEGA, KI SMO GA IMELI V ROKAH SE SPOCITLI. TOREJ UTRUJENE NOGE, V NEKATERIH DEZELAH SO SI OMI-SLILI »KRAJNO VESELJE« — MASAZNE STROJCKE.

japonski GOSPODARSKI ČUDEŽ

DANSKI JAPONSKI BIZNISMENI IGRAJO MINIATURNI GOLF NA TERASAH SVOJIH NEBOTICNIKOV IN SE VOZIO V SLUŽBO S HELIKOPTERJI — PO NEKAJ MESECEV NE ODGOVARJAJO NA PISMA SVOJIM POSLOVNIH PARTNERJEV. IMAJO SE ZA »OCETE« SVOJIM DELAVCEV, ARANŽIRAJO TRI CETRTINE NJIHOVIH ZAKONOV.

TOSTRAN SIROMASTVA

Razen v bombažni industriji na Japonskem ni več tistih nizkih prejemkov, ki so bili nekoč pravilo. Za večino delavcev bi mogli reči, da živijo »tostran siromaštva«. So celo premožni v primerjavi z delavci Azije, Afrike in Južne Amerike. Pri tem je treba dodati, da japonski delavci niso nič manj kvalificirani od delavcev ZDA, Britanije ali Zapadne Nemčije. Japonski tovarnarji zagotavljajo, da izplačujejo svojim delavcem premije in tako kompenzirajo nizke plače. Mnoge tovarne nudijo delavcem brezplačna stanovanja in brezplačno zdravniško pomoč. Tovarniške menze in športna igrišča ne zaostajajo za tistimi v Evropi. Toda ni mi uspelo najti eno tovarno, ki bi svojim delavcem dajala pokojnino, vsakdo pa mora v pokoj, ko dopolni 55 let starosti.

DIREKTOR — »OČE DELAVCEV«

Generalnega direktorja prikazujejo kot »očeta« svojih delavcev, ti pa so mu dolžni hvaležnost in zvestobo. Napredovati je mogoče edino s službenimi leti in nikakor drugače. S službenimi leti rase tudi plača. Noben japonski delavec ne zapusti tovarne,

v kateri je pričel delati, in nobenega ne odpustijo, razen če ni »težko pogrešil«.

Delavci morajo manifestirati svojo zvestobo tvrdki in generalnemu direktorju ne samo v službi, ampak tudi v prostem času. Tako morajo trgovski pomočniki velike trgovske hiše Mitsukoshi v avtobusih ali podzemni železnici odstopiti svoje mesto potnikom, ki nosijo zavite z znakom te tvrdke.

Navaden delavec se mora rahlo prikloniti pred delavcu, ta že globlje inženirju, inženir še globlje glavnemu inženirju obrata, glavni inženir pa do tal generalnemu direktorju.

UDARI PO DIREKTORJU

Japonski šefi imajo veliko vlogo tudi v zasebnem življenju svojih delavcev. Petin- sedemdeset odstotkov zakonov med osebjem neke firme aranžira šef, pri sami poroki pa je ta s svojo ženo važnejši kot starši poro- čencev.

Generalni direktor tvrdke za proizvodnjo električnih aparatov Matsushita je dal narediti svojo lastno lutko v naravni velikosti in jo namestiti na skrivnem mestu, kjer lahko delavci udarjajo po njej z bambusovimi palicami.

Japonski delavec se lahko rodi v poročnišni tvrdki, lahko obiskuje njeno šolo, študira na njene stroške in nato v njej dela do smrti. »Mi učimo svoje študente, da je samodisciplina edina prava svoboda,« mi je rekel direktor neke šole.

V veliki železnični Yavata na otoku Kiju — Siju delavec najprej stanuje v penzionu za samce, nato dobi zakonsko stanovanje, če pa ima srečo, se naseli v luksuzni vili za visoke funkcionarje. Stanarina znaša komaj kak funt na mesec.

Kot vsi birokratsko nastrojeni ljudje, tako se tudi Japonci klanjajo veličini. Na uradnih banketih sedijo gosti po rangi, ki ga določa kapital tvrdke, katero zastopajo. (Se nadaljuje)

